

Vissa ändringar vad gäller automatiskt utbyte av uppgifter om finansiella konton

Juni 2016

Innehållsförteckning

1	Sammanfattning	4
2	Författningstext	5
2.1	Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	5
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton	10
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton	20
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (2016:67) om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton	23
2.5	Förslag till förordning om ändring i skatteförfarandeförordningen (2011:1261)	24
2.6	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2015:922) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton	28
3	Bakgrund – Den globala standarden för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton	31
4	Ändringar i den globala standarden	31
4.1	Identifikationsuppgifter i kontrolluppgift	32
4.1.1	Skatteregistreringsnummer (TIN) i kontrolluppgifter	32
4.1.2	Ändringar med anledning av sparanddirektivets upphävande	39
4.2	Kontrolluppgift vid försäljning och inlösen av tillgångar på depåkonton	40
4.2.1	Ersättning från försäljning eller inlösen som tillgodoräknas eller betalas ut till ett annat konto	40
4.2.2	En värdepapperscentrals skyldighet att lämna uppgift om ersättning från försäljning och inlösen	42
4.3	Undantagna finansiella institut och konton	43
4.3.1	Undantag för vilande inlåningskonton med lägre saldon	43
4.3.2	Investeringsrådgivare och investeringsansvariga	44
4.4	Andel i gruppförsäkringsavtal med kontantvärde eller ett grupplivränteavtal	44
4.5	Nya konton som får granskas som befintliga konton	46

4.6	Rapporteringskyldiga finansiella institut som är truster eller annars saknar skatterättslig hemvist	48
4.7	Några ändringar i lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton	49
4.8	Investeringsenhet i en stat eller jurisdiktion som inte är en deltagande jurisdiktion.....	50
4.9	En redaktionell ändring i IDKAL	51
4.10	Deltagande jurisdiktioner	51
5	Några andra ändringar i skatteförfarandelagen och skatteförfarandeförordningen	52
5.1	Uppgifter om pensionsförhållanden	52
5.2	Några andra redaktionella ändringar	53
6	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	54
6.1	Förslagen till lag om ändring i skatteförfarandelagen och till förordning om ändring i skatteförfarandeförordningen	54
6.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.....	55
6.3	Övriga förslag.....	57
7	Konsekvenser	57
7.1	Identifikationsuppgifter i kontrolluppgift	57
7.2	Övriga ändringar i SFL.....	58
7.3	Ändringarna i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.....	59
7.4	Uppgifter om pensionsförhållanden	60
7.5	Övriga förslag.....	60
8	Författningskommentar	61
8.1	Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)	61
8.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.....	63
8.3	Förslaget till lag om ändring av lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.....	67
8.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:67) om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.....	67

1 Sammanfattning

Genom prop. 2015/16:29, En global standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, genomfördes det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som undertecknades den 29 oktober 2014 och rådets direktiv 2014/107/EU av den 9 december 2014 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning i svensk lag. Lagstiftningen trädde i kraft den 1 januari 2016. Den största delen av bestämmelserna togs in i den nya lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, i den nya lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och i det nya 22 b kap. i skatteförfarandelagen (2011:1244). Propositionen beslutades den 8 oktober 2015 och överlämnades till riksdagen den 13 oktober.

Efter att prop. 2015/16:29 beslutades har diskussionerna inom OECD när det gäller tolkning och tillämpning av den globala standarden fortsatt. Diskussioner har även ägt rum mellan företag och myndigheter i Sverige samt mellan myndigheter i Sverige och myndigheter i andra länder. Därigenom har det framkommit vissa områden där det finns behov av justeringar i den svenska lagstiftningen. Denna promemoria innehåller förslag till de ändringar som behöver göras i den svenska lagstiftningen avseende den globala standarden för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Förslag lämnas även till vissa ändringar av redaktionell art som inte har något direkt samband med automatiskt utbyte av upplysningar. Ändringar föreslås i skatteförfarandelagen (2011:1244), lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, skatteförfarandeförordningen (2011:1261) och förordningen (2015:922) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. En ändring av redaktionell art föreslås även i lagen (2016:67) om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 april 2017.

2 Författningstext

I promemorian lämnas följande förslag till författningstext.

2.1 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs att 6 kap. 3 §, 22 a kap. 5 och 6 §§, 22 b kap. 5 och 6 §§, 41 kap. 4 § och 56 kap. 8 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

3 §¹

En utländsk beskattningsbar person behöver inte utse ett ombud om Sverige har en särskild överenskommelse om ömsesidigt bistånd för indrivning av skattefordringar och utbyte av information i skatteärenden med det land där den beskattningsbara personen har sätet för sin ekonomiska verksamhet eller sitt fasta etableringsställe eller är bosatt eller stadigvarande vistas. En sådan överenskommelse ska ha en räckvidd som är likartad med den som föreskrivs i

1. kapitel V, med undantag av artikel 27.4, i rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92,

2. rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri, samt

3. rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder.

1. rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri, samt

2. rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder

22 a kap.

5 §²

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas för

¹ Senaste lydelse 2013:369.

² Senaste lydelse 2015:918.

rapporteringspliktiga konton:

1. att kontot är ett rapporteringspliktigt konto,
2. kontots identifikationsuppgifter,
3. kontots saldo eller värde vid utgången av året eller, om kontot har avslutats under året, omedelbart före kontots avslutande,
4. det amerikanska skatte-registreringsnumret (TIN) för den som kontrolluppgiften lämnas för, om den uppgiften finns, och
5. när det gäller konton som innehas av enheter, vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som är
 - a) fysiska personer med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet som är kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot, och
 - b) kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot.

Om det amerikanska skatte-registreringsnumret saknas för en fysisk person som kontrolluppgift ska lämnas för, ska kontrolluppgiften i stället innehålla uppgift om födelsedatum.

3. kontots saldo eller värde vid utgången av året eller, om kontot har avslutats under året, omedelbart före kontots avslutande, och

4. när det gäller konton som innehas av enheter, vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som är

a) fysiska personer med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet som är kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot, och

b) kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot.

6 §

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas för rapporteringspliktiga konton som är sådana depåkonton som avses i 2 kap. 11 § första stycket 2 lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet:

1. sammanlagd ränta, utdelning respektive annan avkastning på tillgångar på kontot som har tillgodoräknats eller betalats ut under året, och

2. sammanlagd ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar som, efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter, har tillgodoräknats eller betalats ut till kontot under året.

2. sammanlagd ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar på kontot som, efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter, har tillgodoräknats eller betalats ut under året.

Uppgift enligt första stycket 2 ska bara lämnas om det rapporteringskyldiga finansiella institutet har agerat som förvaltare, mäklare, ombud eller annan form

Uppgift enligt första stycket 2 ska bara lämnas om det rapporteringskyldiga finansiella institutet är en värdepapperscentral enligt lagen (1998:1479)

av företrädare för kontohavaren vid försäljningen eller inlösen.

om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument eller har agerat som förvaltare, mäklare, ombud eller annan form av företrädare för kontohavaren vid försäljningen eller inlösen.

22 b kap.

5 §

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas för rapporteringspliktiga konton:

1. att kontot är ett rapporteringspliktigt konto,

2. den eller de stater eller jurisdiktioner som den person som kontrolluppgiften lämnas för har hemvist i eller kan antas ha hemvist i på det sätt som avses i 4–8 kap. lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton,

3. kontots identifikationsuppgifter,

4. kontots saldo eller värde vid utgången av året eller, om kontot har avslutats under året, att kontot har avslutats,

4. kontots saldo eller värde vid utgången av året eller, om kontot har avslutats under året, att kontot har avslutats, *och*

5. *skatteregistreringsnummer (TIN) för den som kontrolluppgiften lämnas för, om den uppgiften finns, och*

6. när det gäller konton som innehas av enheter, vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som är

5. när det gäller konton som innehas av enheter, vilken eller vilka av de personer som kontrolluppgiften lämnas för som är

a) fysiska personer med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet som är kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot, och

a) fysiska personer med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet som är kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot, och

b) kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot.

b) kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot.

Om skatteregistreringsnumret saknas för en fysisk person som kontrolluppgift ska lämnas för, ska kontrolluppgiften i stället innehålla uppgift om födelsedatum och, om uppgiften finns i det rapporteringsskyldiga finansiella institutets elektroniskt sökbara databaser, personens födelseort.

6 §

I kontrolluppgiften ska följande uppgifter lämnas för rapporteringspliktiga konton som är sådana depåkonton som avses i 2 kap. 11 § första stycket 2 lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton:

1. sammanlagd ränta, utdelning respektive annan avkastning på tillgångar på kontot som har tillgodoräknats eller betalats ut under året, och

2. sammanlagd ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar som, efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter, har tillgodoräknats eller betalats ut *till kontot* under året.

2. sammanlagd ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar *på kontot* som, efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter, har tillgodoräknats eller betalats ut under året.

Uppgift enligt första stycket 2 ska bara lämnas om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har agerat som förvaltare, mäklare, ombud eller annan form av företrädare för kontohavaren vid försäljningen eller inlösen.

Uppgift enligt första stycket 2 ska bara lämnas om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet *är en värdepapperscentral enligt lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument eller* har agerat som förvaltare, mäklare, ombud eller annan form av företrädare för kontohavaren vid försäljningen eller inlösen.

41 kap.

4 §³

Ett beslut om revision ska innehålla

1. uppgift om syftet med revisionen,
2. uppgift om möjligheten att undanta uppgifter och handlingar från kontroll, och
3. förordnande av de tjänstemän som ska verkställa revisionen (*revisorer*).

Av uppgift som avses i första stycket 1 behöver det inte framgå vilken person eller rättshandling som kontrollen eller uppgifterna avser om

1. beslutet om revision gäller en sådan revision som avses i 2 § andra stycket eller 2 a § *andra* stycket, och

1. beslutet om revision gäller en sådan revision som avses i 2 § andra stycket eller 2 a § *tredje* stycket, och

2. det finns särskilda skäl för att inte nämna personen eller rättshandlingen.

³ Senaste lydelse 2012:847.

56 kap.

8 §⁴

När den slutliga skatten bestäms gäller att

1. egenavgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980) beräknas med ledning av uppgifter om försäkringsförhållanden som lämnas av Försäkringskassan,

1. egenavgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980) beräknas med ledning av uppgifter om försäkringsförhållanden som lämnas av Försäkringskassan *och uppgifter om pensionsförhållanden som lämnas av Pensionsmyndigheten,*

2. begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144) beräknas med ledning av den avgiftssats som för beskattningsåret gäller för den fysiska personen enligt de uppgifter som har lämnats för huvudmännen inom Svenska kyrkan eller den kommun som avgiften ska betalas till, och

3. avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund beräknas med ledning av den avgiftssats som för beskattningsåret gäller för den fysiska personen enligt de uppgifter som har lämnats av trossamfundet.

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2017.

2. Lagen tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2016 i fråga om 22 a kap. 6 § andra stycket och 22 b kap. 6 § andra stycket samt på uppgifter som avser kalenderåret 2017 i övrigt.

⁴ Senaste lydelse 2013:383.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

dels att 1 kap. 2 §, 2 kap. 1, 21 och 22 §§, 3 kap. 1 och 2 §§, 5 kap. 5 §, 6 kap. 3 §, 7 kap. 3, 5 och 6 §§ samt 8 kap. 5 § ska ha följande lydelse, dels att det införs två nya paragrafer, 2 kap. 18 a § och 3 kap. 11 §, och en ny rubrik närmast före 2 kap. 18 a § av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §

I lagen finns

- definitioner och förklaringar (2 kap., 3 kap. 3–10 §§ och 8 kap. 5 §),
- bestämmelser om undantagna finansiella institut och konton (3 kap. 1 och 2 §§),
- bestämmelser om granskning av befintliga finansiella konton som innehas av fysiska personer (4 kap.),
- bestämmelser om granskning av nya finansiella konton som innehas av fysiska personer (5 kap.),
- bestämmelser om granskning av befintliga finansiella konton som innehas av enheter (6 kap.),
- bestämmelser om granskning av nya finansiella konton som innehas av enheter (7 kap.), och
- övriga bestämmelser (8 kap.).

2 kap.

1 §

I detta kapitel finns definitioner av vissa begrepp samt förklaringar till hur vissa termer och uttryck används i lagen. Det finns även definitioner och förklaringar i 3 och 8 kap.

Bestämmelser om betydelsen av följande begrepp, termer och uttryck samt förklaringar finns i nedan angivna paragrafer:

- aktiv icke-finansiell enhet i 2–4 §§
- andel i eget kapital i 22 §
- annan stat eller jurisdiktion i 22 §
- befintligt konto i 22 §
- bred pensionsfond i 3 kap. 5 §
- depåkonto i 11 §
- dotterföretag i 22 §
- enhet i 22 §
- etablerad värdepappersmarknad i 13 §
- finansiell tillgång i 5 §

finansiellt institut i 6–10 §§
finansiellt konto i 11 §
föremål för regelmässig handel i 12 §
försäkringsavtal i 22 §
försäkringsavtal med kontantvärde i 22 §
gruppförsäkringsavtal med kontantvärde i 8 kap. 5 §
grupplivränteavtal i 8 kap. 5 §
hemvist i en annan stat eller jurisdiktion i 14 §
högvärdekonto i 22 §
inlåningskonto i 11 §
internationell organisation i Sverige i 3 kap. 4 §
investeringsenhet i 9 §
kontantvärde i 15 §
kontohavare i 16 §
konto som innehas av dödsbo i 3 kap. 8 §
kvalificerad utfärdare av kreditkort i 3 kap. 6 §
kvalificerat kreditkortskonto i 3 kap. 10 §
livränteavtal i 22 §
lågvärdekonto i 22 §
nytt konto i 22 §
närstående enhet i 17 §
odokumenterat konto i 22 §
passiv icke-finansiell enhet i 22 § passiv icke-finansiell enhet i 18 a §
passiv inkomst i 19 §
person med bestämmande inflytande i 18 §
rapporteringspliktigt konto i 20 §
rapporteringskyldigt finansiellt institut i 21 §
skatteregistreringsnummer i 22 §
spärrat konto i 3 kap. 9 §
svensk myndighetsenhet i 3 kap. 3 §
vilande konto i 3 kap. 11 §
viss temporär dödsfallsförsäkring i 3 kap. 7 §

Passiv icke-finansiell enhet

18 a §

Med passiv icke-finansiell enhet avses en enhet som

1. inte är ett finansiellt institut eller en aktiv icke-finansiell enhet, eller

2. är en investeringsenhet enligt 9 § första stycket 2 i en stat eller jurisdiktion som inte är en deltagande jurisdiktion.

Vid tillämpning av första stycket 2 ska en investeringsenhets fasta driftställe i en annan stat eller jurisdiktion anses vara ett finansiellt institut i den staten eller

21 §

Med rapporteringskyldigt finansiellt institut avses ett svenskt finansiellt institut som inte är undantaget från rapporteringskyldighet enligt 3 kap.

Det är fondbolaget som förvaltar en värdepappersfond och förvaltaren av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) som förvaltar en specialfond som är rapporteringskyldiga finansiella institut i stället för värdepappersfonden eller specialfonden, om det annars vid tillämpning av första stycket skulle ha varit värdepappersfonden eller specialfonden som är rapporteringskyldigt finansiellt institut. Vid tillämpning av 22 b kap. 8 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska fondbolaget som förvaltar en värdepappersfond anses vara gäldenär eller garant för rapporteringspliktiga konton hos värdepappersfonden, och AIF-förvaltaren som förvaltar en specialfond anses vara gäldenär eller garant för rapporteringspliktiga konton hos specialfonden.

Vid tillämpning av första eller andra stycket ska ett utländskt finansiellt instituts fasta driftställe i Sverige anses vara ett svenskt finansiellt institut. Ett svenskt finansiellt instituts fasta driftställe i en annan stat eller jurisdiktion ska dock inte anses vara ett svenskt finansiellt institut.

Vid tillämpning av första eller andra stycket ska en trust som är ett finansiellt institut anses vara ett svenskt finansiellt institut om en eller flera av trustens förvaltare har hemvist i Sverige. Detta gäller dock inte om

1. trusten rapporterar all information som krävs enligt det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton som undertecknades den 29 oktober 2014 och rådets direktiv 2014/107/EU av den 9 december 2014 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning i en annan deltagande jurisdiktion till följd av att den har skatterättslig hemvist där, eller

2. förvaltaren av trusten är ett rapporteringskyldigt finansiellt institut och rapporterar all information som krävs enligt det avtal och det direktiv som avses i 1 med avseende på samtliga trustens

rapporteringspliktiga konton.

Vid tillämpning av första eller andra stycket ska ett annat finansiellt institut än en trust, om det inte har någon skatterättslig hemvist, anses vara ett svenskt finansiellt institut om det

- 1. är registrerat här,*
- 2. har platsen för sin ledning här, eller*
- 3. är föremål för finansiell tillsyn här.*

Femte stycket gäller endast i den utsträckning kontona hos det finansiella institutet inte finns i en annan deltagande jurisdiktion där institutet också har hemvist.

22 §

I denna lag avses med

andel i eget kapital: när det är fråga om ett svenskt handelsbolag eller en i utlandet delägarbeskattad juridisk person som är ett finansiellt institut, en andel i handelsbolagets eller den juridiska personens kapital eller i dess avkastning,

annan stat eller jurisdiktion: om något annat inte anges, en annan stat eller jurisdiktion än Sverige eller USA,

befintligt konto: ett finansiellt konto som öppnats den 31 december 2015 eller tidigare,

dotterföretag: dotterföretag i enlighet med det begreppets betydelse enligt aktiebolagslagen (2005:551),

enhet: en juridisk person eller en annan juridisk konstruktion, såsom ett bolag, en delägarbeskattad juridisk person, en trust eller en stiftelse,

försäkringsavtal: ett annat avtal än ett livränteavtal, som innebär att utfärdaren förbinder sig att betala ut ett belopp vid ett eller flera tillfällen till följd av en specifik oviss händelse förknippad med dödsfall, sjukdom, olycksfall, skadeståndsanspråk eller egendomsskada,

försäkringsavtal med kontantvärde: ett försäkringsavtal som har ett kontantvärde och som inte är ett ansvarsåterförsäkringsavtal mellan två försäkringsföretag,

högvärdekonto: ett befintligt konto som innehas av en eller flera fysiska personer och vars sammanräknade balans eller värde uppgår till mer än 1 000 000 US-dollar den 31 december 2015 eller vid utgången av ett senare kalenderår,

livränteavtal: ett avtal

1. enligt vilket utfärdaren förbinder sig att göra utbetalningar under en viss tidsperiod som helt eller delvis bestäms med hänsyn till den förväntade livslängden för en eller flera personer, eller

2. som betraktas som livränteavtal i enlighet med den stats eller jurisdiktions lagstiftning, föreskrifter eller praxis där avtalet slöts och i enlighet med vilken utfärdaren förbinder sig att göra utbetalningar under ett visst antal år,

lågvärdekonto: ett befintligt konto som innehas av en eller flera fysiska personer och vars sammanräknade balans eller värde inte uppgår till mer än 1 000 000 US-dollar den 31 december 2015,

nytt konto: ett finansiellt konto som öppnats den 1 januari 2016 eller senare,

odokumenterat konto: ett konto som ska anses vara ett odokumenterat konto enligt 4 kap. 3 eller 11 §,

passiv icke-finansiell enhet: en enhet som

1. inte är ett finansiellt institut eller en aktiv icke-finansiell enhet, eller

2. är en investeringsenhet enligt 9 § första stycket 2 i en stat eller jurisdiktion som inte är en deltagande jurisdiktion,

skatteregistreringsnummer: ett identifikationsnummer för skattebetalare eller en funktionell motsvarighet till det om ett sådant nummer saknas.

3 kap.

1 §

Följande enheter är, även om de är finansiella institut, undantagna från rapporteringskyldighet:

1. Sveriges riksbank,
2. svenska myndighetsenheter,
3. internationella organisationer i Sverige,
4. breda pensionsfonder,
5. pensionsstiftelser enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m.,
6. kvalificerade utfärdare av kreditkort,
6. kvalificerade utfärdare av kreditkort, och
7. vinstandelsstiftelser,
7. vinstandelsstiftelser.
8. investeringsrådgivare, och
9. investeringsansvariga.

Enheter som avses i första stycket 1–3 ska dock inte vara undantagna från rapporteringskyldighet i den del deras verksamhet är sådan kommersiell verksamhet som normalt bedrivs av sådana finansiella institut som anges i 2 kap. 7, 8 eller 10 §.

2 §

Följande konton är undantagna från rapporteringsplikt:

1. pensionsförsäkring som uppfyller kraven i inkomstskattelagen (1999:1229) och som tecknas och förvaltas i Sverige,
2. pensionssparkonto som uppfyller kraven i inkomstskattelagen,
3. viss temporär dödsfallsförsäkring,
4. konto som innehas av dödsbo,
5. spärrat konto, och
5. spärrat konto,
6. kvalificerat kreditkortskonto.
6. kvalificerat kreditkortskonto, och
7. vilande konto.

11 §

Med vilande konto avses ett inlåningskonto om

1. kontots årliga balans inte överstiger 1 000 US-dollar,

2. kontohavaren inte har initierat några transaktioner på kontot eller på något annat av sina konton hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet under de senaste tre åren, och

3. kontohavaren inte har kommunicerat med det rapporteringsskyldiga finansiella institutet angående kontot eller något annat av sina konton hos det institutet under de senaste sex åren.

5 kap.

5 §

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får tillämpa bestämmelserna i 4 kap. vid granskning av ett nytt konto som innehas av en fysisk person i stället för bestämmelserna i detta kapitel, om kontohavaren hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet eller hos en till detta närstående enhet även har ett eller flera befintliga konton.

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får tillämpa bestämmelserna i 4 kap. vid granskning av ett nytt konto som innehas av en fysisk person i stället för bestämmelserna i detta kapitel, om

1. kontohavaren hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet eller hos en till detta närstående enhet i Sverige även har ett eller flera befintliga konton,

2. det nya och de befintliga kontonas balanser eller värden räknas samman vid beräkning av saldo eller värde enligt 4–8 kap.,

3. det rapporteringsskyldiga finansiella institutet uppfyller kraven enligt lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism avseende det nya kontot genom att förlita sig på åtgärder som vidtagits avseende det eller de befintliga konton som avses i 1, och

4. öppnandet av det nya kontot inte medför att kontohavaren måste tillhandahålla nya, ytterligare eller ändrade

kunduppgifter av andra skäl än att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska uppfylla kraven enligt denna lag.

Om ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i enlighet med första stycket tillämpar bestämmelserna i 4 kap. vid granskningen av ett nytt konto och ett av de konton som avses i första stycket är ett rapporteringspliktigt konto, ska samtliga sådana konton som avses i första stycket anses vara rapporteringspliktiga, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §.

Intyganden och annan dokumentation som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämtar eller har tillgång till enligt 4 kap. med avseende på ett sådant konto som avses i första stycket, får användas vid granskningen av samtliga sådana konton som avses i första stycket.

6 kap.

3 §

För att fastställa om en enhet är en passiv icke-finansiell enhet, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämta ett intygande om detta från kontohavaren. Ett sådant intygande behöver dock inte inhämtas, om det utifrån den information som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har tillgång till eller information som är allmänt tillgänglig kan antas att kontohavaren är

1. en aktiv icke-finansiell enhet, eller
2. ett annat finansiellt institut än en sådan investeringsenhet som avses i 2 kap. 9 § första stycket 2 i en stat eller jurisdiktion som inte är en deltagande jurisdiktion.

Vid tillämpning av första stycket 2 ska ett finansiellt instituts fasta driftställe i en annan stat eller jurisdiktion anses vara ett finansiellt institut i den staten eller jurisdiktionen.

7 kap.

3 §

För att fastställa om en enhet är en passiv icke-finansiell enhet, ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämta ett intygande om detta från kontohavaren. Ett sådant intygande behöver dock inte inhämtas, om det utifrån den information som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har tillgång till eller information som är allmänt tillgänglig kan antas att kontohavaren är

1. en aktiv icke-finansiell enhet, eller
2. ett annat finansiellt institut än en sådan investeringsenhet som avses i 2 kap. 9 § första stycket 2 i en stat eller jurisdiktion som inte är en deltagande jurisdiktion.

Vid tillämpning av första stycket 2 ska ett finansiellt instituts fasta driftställe i en annan stat eller jurisdiktion anses vara ett finansiellt institut i den staten eller

5 §

Om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet efter det att granskningen enligt 1–4 §§ har genomförts får tillgång till ytterligare information som medför att det finns skäl att anta att ett intygande eller annan dokumentation med avseende på kontot är oriktig eller inte tillförlitlig, ska *enheten* på nytt genomföra granskningen enligt 1–4 §§. Om något annat inte anges i 2 kap. 20 § är kontot ett rapporteringspliktigt konto om det därefter fortfarande finns skäl att anta att intygande eller annan dokumentation är oriktig eller otillförlitlig.

Om informationen i första stycket avser information för att fastställa om en enhet är en passiv icke-finansiell enhet, ska den anses vara en sådan enhet, om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inte får ett intygande eller annan dokumentation som tyder på att så inte är fallet.

6 §

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får tillämpa bestämmelserna i 6 kap. vid granskning av ett nytt konto som innehas av en enhet i stället för bestämmelserna i detta kapitel, om kontohavaren hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet eller hos en till detta närstående enhet även har ett eller flera befintliga konton.

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får tillämpa bestämmelserna i 6 kap. vid granskning av ett nytt konto som innehas av en enhet i stället för bestämmelserna i detta kapitel, om

1. kontohavaren hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet eller hos en till detta närstående enhet *i Sverige* även har ett eller flera befintliga konton,

2. *det nya och de befintliga kontonas balanser eller värden räknas samman vid beräkning av saldo eller värde enligt 4–8 kap.,*

3. *det rapporteringsskyldiga finansiella institutet uppfyller kraven enligt lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism avseende det nya kontot genom att förlita sig på åtgärder som vidtagits avseende det eller de befintliga konton som avses i 1, och*

4. öppnandet av det nya kontot inte medför att kontohavaren måste tillhandahålla nya, ytterligare eller ändrade kunduppgifter av andra skäl än att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet ska uppfylla kraven enligt denna lag.

Om ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i enlighet med första stycket tillämpar bestämmelserna i 6 kap. vid granskningen av ett nytt konto och ett av de konton som avses i första stycket är ett rapporteringspliktigt konto, ska samtliga sådana konton som avses i första stycket anses vara rapporteringspliktiga, om något annat inte anges i 2 kap. 20 §.

Intyganden och annan dokumentation som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämtar eller har tillgång till enligt 6 kap. 2–5 §§ med avseende på ett sådant konto som avses i första stycket, får användas vid granskningen av samtliga sådana konton som avses i första stycket.

8 kap.

5 §

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får betrakta ett finansiellt konto som är en andel i ett gruppförsäkringsavtal med kontantvärde eller i ett grupplivränteavtal som ett konto som inte är rapporteringspliktigt fram till dess att ett belopp ska betalas ut till *försäkringstagaren* eller förmånstagaren om andelen uppfyller samtliga följande krav:

1. Andelen är i ett gruppförsäkringsavtal med kontantvärde eller i ett grupplivränteavtal som är ställt till en arbetsgivare och täcker minst 25 *försäkringstagare som är anställda hos arbetsgivaren.*

2. De *anställda försäkringstagarna* har rätt att erhålla *kontantvärdet* som är kopplat till deras andel och att ange förmånstagare för den förmån som ska betalas ut vid den anställdes död.

3. Det sammanlagda belopp som ska betalas till den *anställda*

Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får betrakta ett finansiellt konto som är en andel i ett gruppförsäkringsavtal med kontantvärde eller i ett grupplivränteavtal som ett konto som inte är rapporteringspliktigt fram till dess att ett belopp ska betalas ut till *den anställde, innehavaren av försäkringsbevis* eller förmånstagaren om andelen uppfyller samtliga följande krav:

1. Andelen är i ett gruppförsäkringsavtal med kontantvärde eller i ett grupplivränteavtal som är ställt till en arbetsgivare *eller annan gruppföreträdare* och täcker minst 25 *anställda eller innehavare av försäkringsbevis.*

2. De *anställda eller innehavarna av försäkringsbevis* har rätt att erhålla *kontraktsvärdet* som är kopplat till deras andel och att ange förmånstagare för den förmån som ska betalas ut vid den anställdes *eller innehavarens av försäkringsbevis* död.

3. Det sammanlagda belopp som ska betalas till den *anställda,*

försäkringstagaren eller *förmåns-* *innehavaren av försäkringsbevis*
tagaren med anledning av andelen eller *förmånstagaren* med
överstiger inte 1 000 000 US- anledning av andelen överstiger
dollar. inte 1 000 000 US-dollar.

Vid tillämpning av första stycket avses med grupp-försäkringsavtal med kontantvärde ett försäkringsavtal med kontantvärde

1. som täcker fysiska personer som är anslutna genom en arbetsgivare, branschorganisation, fackförening eller annan förening eller grupp, och

2. avseende vilket det för varje medlem i gruppen eller kategori av medlemmar inom gruppen betalas en premie som fastställs utan hänsyn till medlemmarnas personliga hälsförhållanden annat än ålder, kön och rökvanor.

Vid tillämpning av första stycket avses med grupplivränteavtal ett livränteavtal i vilket rättighetsinnehavarna är fysiska personer som är anslutna genom en arbetsgivare, branschorganisation, fackförening eller annan förening eller grupp.

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2017.

2. Lagen tillämpas i fråga om 1 kap. 2 §, 2 kap. 1, 18 a och 22 §§, 3 kap. 1, 2 och 11 §§, 6 kap. 3 §, 7 kap. 3 och 5 §§ samt 8 kap. 5 § första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2016 och i övrigt på uppgifter som avser kalenderåret 2017.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Härigenom föreskrivs att 3–5 §§ lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Skatteverket ska underrätta en annan stats eller jurisdiktions behöriga myndighet om Skatteverket har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i den andra staten eller jurisdiktionen eller att ett sådant finansiellt institut har begått en överträdelse av sina skyldigheter att lämna uppgifter.

Om en annan stats eller jurisdiktions behöriga myndighet underrättar Skatteverket om att myndigheten har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av ett svenskt rapporteringsskyldigt finansiellt institut eller att ett sådant finansiellt institut har begått en överträdelse av sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket vidta de åtgärder som är möjliga enligt svensk lagstiftning för att inhämta korrekt och fullständig information eller för att avhjälpa överträdelserna.

Föreslagen lydelse

3 §

Skatteverket ska underrätta en annan stats eller jurisdiktions behöriga myndighet *med vilken automatiskt utbyte av upplysningar sker i enlighet med det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton i dess lydelse den 29 oktober 2014* om Skatteverket har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i den andra staten eller jurisdiktionen eller att ett sådant finansiellt institut har begått en överträdelse av sina skyldigheter att lämna uppgifter.

4 §

Om en annan stats eller jurisdiktions behöriga myndighet *med vilken automatiskt utbyte av upplysningar sker i enlighet med det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton i dess lydelse den 29 oktober 2014* underrättar Skatteverket om att myndigheten har skäl att tro att felaktig eller ofullständig information har lämnats av ett svenskt rapporteringsskyldigt finansiellt institut eller att ett sådant finansiellt institut har begått en överträdelse av sina skyldigheter att lämna uppgifter, ska Skatteverket vidta de åtgärder

som är möjliga enligt svensk lagstiftning för att inhämta korrekt och fullständig information eller för att avhjälpa överträdelserna.

5 §

Upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i rådets direktiv 2014/107/EU om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning i dess lydelse den 9 december 2014 och upplysningar som avses i det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton i dess lydelse den 29 oktober 2014, får användas endast för beskattningsändamål och endast i fråga om de skatter som omfattas av lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Upplysningarna får användas även för andra ändamål om den myndighet som tillhandahåller upplysningarna tillåter det.

För användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i rådets direktiv 2014/107/EU om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning i dess lydelse den 9 december 2014, gäller, utöver vad som sägs i första stycket, även 20-23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om

Upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton i dess lydelse den 29 oktober 2014, får användas endast för beskattningsändamål och endast i fråga om de skatter som omfattas av lagen (1990:313) om Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden. Upplysningarna får användas även för andra ändamål om den myndighet som tillhandahåller upplysningarna tillåter det.

För användning och vidarebefordran av upplysningar som Skatteverket tar emot från en behörig myndighet i en annan stat eller jurisdiktion inom ramen för det automatiska informationsutbyte som avses i rådets direktiv 2014/107/EU om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning i dess lydelse den 9 december 2014, gäller 20–23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning.

beskattning.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2017.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2016:67) om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Härigenom föreskrivs att punkt 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna i lagen (2016:67) om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2. Bestämmelserna i 2 kap. 11 § tredje stycket tillämpas första gången i fråga om kalenderåret 2016.

2. Bestämmelserna i 2 kap. 11 § fjärde stycket tillämpas första gången i fråga om kalenderåret 2016.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2017.

2.5 Förslag till förordning om ändring i skatteförfarandeförordningen (2011:1261)

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandeförordningen (2011:1261)

dels att 5 kap. 8 § och rubriken närmast före 5 kap. 8 § ska upphävas,
dels att 5 kap. 11 och 13 §§, 17 kap. 3 §, 19 kap. 4 §, 20 kap. 1, 4 och 5 §§ samt rubriken närmast före 19 kap. 4 § ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas två nya paragrafer, 5 kap. 11 a och 11 b §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

11 §¹

En kontrolluppgift ska innehålla följande identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och den som kontrolluppgiften lämnas för:

1. namn,
2. personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer, och
3. postadress.

Om personnummer eller samordningsnummer saknas för den som kontrolluppgift ska lämnas för enligt 17, 18 eller 22 b kap. skatteförfarandelagen (2011:1244), ska kontrolluppgiften i stället innehålla uppgift om födelsedatum och födelseort.

Om personnummer eller samordningsnummer saknas för den som kontrolluppgift ska lämnas för enligt 17 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244), ska kontrolluppgiften i stället innehålla uppgift om födelsedatum och födelseort.

Om personnummer eller samordningsnummer saknas för den som kontrolluppgift ska lämnas för enligt 22 b kap. skatteförfarandelagen, ska kontrolluppgiften i stället innehålla uppgift om födelsedatum.

11 a §

En kontrolluppgift enligt 22 a kap. och 22 b kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) ska även innehålla uppgift om amerikanskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande respektive utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande och födelseort för

¹ Senaste lydelse 2015:924.

den som kontrolluppgiften lämnas för. Om skatteregistreringsnummer saknas, ska kontrolluppgiften i stället innehålla uppgift om födelse-datum.

Kontrolluppgiften behöver innehålla uppgift om födelseort enligt första stycket endast om den uppgiften finns i den kontrolluppgiftsskyldiges elektroniskt sökbara databaser.

Skatteverket får meddela ytterligare föreskrifter om inhämtande och lämnande av uppgifter om utländskt skatteregistreringsnummer, födelseort och födelsedatum.

11 b §

En kontrolluppgift enligt 15 kap., 16 kap. 1 § om ersättning som avses i 16 kap. 3 § 4, 17 och 19–21 kap. samt 22 kap. 2, 3, 10 och 11 §§ skatteförarandelagen (2011:1244) ska även innehålla uppgift om utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande för den som kontrolluppgiften lämnas för om denne är obegränsat skattskyldig i Sverige och har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion.

En kontrolluppgift som avses i 23 kap. 2–3 b §§ skatteförarandelagen för någon som är begränsat skattskyldig ska även innehålla uppgift om utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande för den som kontrolluppgiften lämnas för. Om kontrolluppgiften avser intäkt i inkomstslaget tjänst, ska den även innehålla uppgift om medborgarskap.

13 §

Skatteverket får meddela föreskrifter om eller i enskilda fall besluta att en viss identifikationsuppgift inte behöver lämnas i en

Skatteverket får meddela föreskrifter om eller i enskilda fall besluta att en viss identifikationsuppgift inte behöver lämnas i en

kontrolluppgift om verket ändå kan fatta riktiga beslut om slutlig skatt och beslut om pensionsgrundande inkomst.

kontrolluppgift om verket ändå kan fatta riktiga beslut om slutlig skatt och beslut om pensionsgrundande inkomst *samt fullgöra Sveriges åtaganden inom det internationella utbytet av information.*

17 kap.

3 §

En underrättelse om ett beslut ska innehålla uppgift om vem som har fattat beslutet och i förekommande fall vem som har varit föredragande i de fall underrättelsen avser ett

1. beslut om slutlig skatt där Skatteverket har avvikit från godkända eller lämnade uppgifter i en inkomstdeklaration i annat fall än som avses i 13 kap. 8 §,

2. skönsbeskattning på grund av att någon inkomstdeklaration inte har lämnats,

3. omprövningsbeslut,

4. beslut om särskilda avgifter, eller

5. beslut om ansvar för skatt.

2. *beslut om skönsbeskattning på grund av att någon inkomstdeklaration inte har lämnats,*

19 kap.

Försäkringskassan

Försäkringskassan ska lämna Skatteverket de uppgifter som verket behöver för att kunna bestämma storleken på egenavgifter enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980).

Försäkringskassan och Pensionsmyndigheten

4 §

Försäkringskassan och Pensionsmyndigheten ska lämna Skatteverket de uppgifter som verket behöver för att kunna bestämma storleken på egenavgifter enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980).

20 kap.

1 §

Deklarationer och övriga uppgifter som har lämnats till Skatteverket enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) *samt uppgifter som har lämnats till verket enligt 19 kap. 6 §* ska förvaras hos verket på ett sådant sätt att obehöriga inte kan komma åt dem och om möjligt hållas skilda från andra uppgifter. Detsamma gäller för uppgifter i

Deklarationer och övriga uppgifter som har lämnats till Skatteverket enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) ska förvaras hos verket på ett sådant sätt att obehöriga inte kan komma åt dem och om möjligt hållas skilda från andra uppgifter. Detsamma gäller för uppgifter i handlingar som har upprättats eller som har tagits om hand för granskning av

handlingar som har upprättats eller som har tagits om hand för granskning av Skatteverket vid tillämpning av skatteförfarandelagen.

Skatteverket vid tillämpning av skatteförfarandelagen.

4 §

Uppgifter som en myndighet har lämnat ut till Skatteverket enligt 19 kap. 6 § tredje stycket får granskas bara av den tjänsteman som verket har utsett. Verket ska se till att tjänstemannen är lämplig för uppdraget och upplysa honom eller henne om vikten av att föreskriven tystnadsplikt iakttas.

Uppgifter som en myndighet har lämnat ut till Skatteverket enligt 42 a kap. 1 § tredje stycket skatteförfarandelagen (2011:1244) får granskas bara av den tjänsteman som verket har utsett. Verket ska se till att tjänstemannen är lämplig för uppdraget och upplysa honom eller henne om vikten av att föreskriven tystnadsplikt iakttas.

5 §

Deklarationer och övriga uppgifter som har lämnats till Skatteverket enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) samt uppgifter som har lämnats till verket enligt 19 kap. 6 § får lämnas ut till myndigheter i andra stater som Sverige har träffat överenskommelse med om handräckning i skatteärenden. Detsamma gäller för uppgifter i handlingar som har upprättats eller som har tagits om hand för granskning av Skatteverket vid tillämpning av skatteförfarandelagen.

Deklarationer och övriga uppgifter som har lämnats till Skatteverket enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) får lämnas ut till myndigheter i andra stater som Sverige har träffat överenskommelse med om handräckning i skatteärenden. Detsamma gäller för uppgifter i handlingar som har upprättats eller som har tagits om hand för granskning av Skatteverket vid tillämpning av skatteförfarandelagen.

Andra uppgifter än sådana som avses i första stycket som en myndighet förfogar över och som behövs för kontroll av att bestämmelserna i skatteförfarandelagen har följts får lämnas ut till myndigheter i andra stater som Sverige har träffat överenskommelse med om handräckning i skatteärenden.

Andra uppgifter än sådana som avses i första stycket som en myndighet förfogar över och som behövs för kontroll av att bestämmelserna i skatteförfarandelagen har följts får lämnas ut till myndigheter i andra stater som Sverige har träffat överenskommelse med om handräckning i skatteärenden.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2017 och tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2017.

2.6 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2015:922) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Härigenom föreskrivs att bilagan till förordningen (2015:922) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

A. Deltagande jurisdiktioner

Följande stater och jurisdiktioner är deltagande jurisdiktioner.

- Albanien
- Andorra
- Anguilla
- Antigua och Barbuda
- Argentina
- Aruba
- Australien
- Barbados
- Belgien
- Belize
- Bermuda
- Brittiska Jungfruöarna
- Bulgarien
- Caymanöarna
- Chile
- Colombia
- Cooköarna
- Costa Rica
- Curacao
- Cypern
- Danmark
- Estland
- Finland
- Frankrike
- Färöarna
- Förenade kungariket
- Ghana
- Gibraltar
- Grekland
- Grenada
- Grönland
- Guernsey
- Indien

¹ Senaste lydelse av bilagan 2016:20.

- Indonesien
- Irland
- Island
- Isle of Man

– *Israel*

- Italien
- Japan
- Jersey
- Kanada
- Kina
- Kroatien
- Lettland
- Liechtenstein
- Litauen
- Luxemburg

– *Malaysia*

- Malta
- Marshallöarna
- Mauritius
- Mexiko
- Monaco
- Monserrat
- Nederländerna
- Niue
- Norge
- Nya Zeeland
- Polen
- Portugal
- Rumänien

– *Ryssland*

– *Saint Kitts och Nevis*

- Saint Lucia
- Saint Vincent och Grenadinerna
- Samoa
- San Marino
- Schweiz
- Seychellerna
- Sint Maarten
- Slovakien
- Slovenien
- Spanien
- Sydafrika
- Sydkorea
- Tjeckien
- Turks- och Caicosöarna
- Tyskland
- Ungern
- Österrike

B. Rapporteringspliktiga jurisdiktioner

Följande stater och jurisdiktioner är rapporteringspliktiga jurisdiktioner.

- Belgien
- Bulgarien
- Cypern
- Danmark
- Estland
- Finland
- Frankrike
- Förenade kungariket
- Grekland
- Irland
- Italien
- Kroatien
- Lettland
- Litauen
- Luxemburg
- Malta
- Nederländerna
- Polen
- Portugal
- Rumänien
- Slovakien
- Slovenien
- Spanien
- Tjeckien
- Tyskland
- Ungern

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2017.

3 Bakgrund – Den globala standarden för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Den 29 oktober 2014 undertecknade regeringen ett multilateralt avtal mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, MCAA. Avtalet innebär att OECD:s standard för sådant informationsutbyte ska genomföras och tillämpas i Sverige. Avtalet hade den 3 juni 2016 undertecknats av 82 stater och jurisdiktioner. Vissa av dessa, bl.a. Sverige och nästan alla EU:s övriga medlemsstater, åtar sig att ha genomfört avtalet till den 1 januari 2016 och att påbörja utbytet under 2017. Andra åtar sig att ha genomfört avtalet till den 1 januari 2017 och att påbörja utbytet under 2018. Vid Ekofin-rådets möte den 9 december 2014 antogs rådets direktiv 2014/107/EU om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning, DAC 2. Direktivet innebär att OECD:s globala standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton tas in i EU-rätten.

OECD:s globala standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton består av två delar. Den ena delen är modeller för avtal om att genomföra och tillämpa de gemensamma rapporteringsnormerna (Common Reporting Standard, CRS) och den andra delen är CRS. Till CRS finns även en kommentar som innehåller vägledning för tolkning och tillämpning. På OECD:s webbplats för automatiskt informationsutbyte (www.oecd.org/tax/automatic-exchange) publiceras det även löpande Frågor & Svar till ytterligare vägledning för tolkning och tillämpning av CRS och dess kommentar. Svaren på frågorna är resultatet av diskussioner mellan de stater och jurisdiktioner som deltar i OECD:s arbete.

MCAA och DAC 2 genomfördes i svensk lagstiftning efter prop. 2015/16:29 En global standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Lagstiftningen trädde i kraft den 1 januari 2016. Den största delen av bestämmelserna togs in i den nya lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, i den nya lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och i det nya 22 b kap. i skatteförfarandelagen (2011:1244).

4 Ändringar i den globala standarden

Sedan prop. 2015/16:29 beslutades den 8 oktober 2015 har diskussionerna inom OECD när det gäller tolkning och tillämpning av de gemensamma rapporteringsnormerna (Common Reporting Standard, CRS) fortsatt och på vissa områden har det lett till att ytterligare Frågor & Svar har publicerats på OECD:s webbplats för automatiskt informationsutbyte. Diskussioner har även ägt rum mellan företag och

myndigheter i Sverige samt mellan myndigheter i Sverige och myndigheter i andra länder, inte minst mellan de nordiska länderna. Allt detta har resulterat i att det kunnat identifieras vissa områden där det finns behov av justeringar i den svenska lagstiftningen avseende den globala standarden för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. I vissa delar finns motsvarande behov också i den svenska lagstiftningen avseende avtalet mellan Sverige och Amerikas förenta stater för att förbättra internationell efterlevnad av skatteregler och för att genomföra FATCA (FATCA-avtalet). Förslag till dessa justeringar finns i följande avsnitt. Förslag ges också till några ändringar som inte har någon direkt koppling till det automatiska utbytet om finansiella konton.

4.1 Identifikationsuppgifter i kontrolluppgift

4.1.1 Skatteregistreringsnummer (TIN) i kontrolluppgifter

Förslag: Skyldigheten att lämna uppgift om utländskt skatteregistreringsnummer i kontrolluppgift enligt 15 kap., 16 kap. 1 § om ersättning som avses i 16 kap. 3 § 4, 17 och 19–21 kap. samt 22 kap. 2, 3, 10 och 11 §§ skatteförarandelagen ska utvidgas till att även gälla obegränsat skattskyldiga personer som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Bestämmelserna i 22 a kap. 5 § och 22 b kap 5 § skatteförarandelagen om att uppgift ska lämnas om utländskt skatteregistreringsnummer ska lyftas ut ur lagtexten och i stället tas in i 5 kap. skatteförarandeförordningen. Vidare ska det i 5 kap. skatteförarandeförordningen tydliggöras att det finns en skyldighet för den kontrolluppgiftsskyldige enligt 22 b kap. skatteförarandelagen att lämna uppgift om skatteregistreringsnummer och i vissa fall födelseort i kontrolluppgiften. Slutligen ska Skatteverket bemyndigas att meddela ytterligare föreskrifter om inhämtande och lämnande av utländskt skatteregistreringsnummer, födelseort och födelsedatum avseende kontrolluppgifter enligt 22 a och 22 b kap. skatteförarandelagen.

Skälen för förslaget: Informationsutbytet mellan skattemyndigheter i olika länder är omfattande, särskilt mellan skattemyndigheterna i EU, och ökar successivt. Under senare år har alltmer fokus riktats mot automatiskt informationsutbyte. Automatiskt informationsutbyte innebär att myndigheterna årligen översänder information till varandra om inkomster och tillgångar som personer med hemvist i de andra länderna har haft under året. För att uppgifterna ska vara till nytta i den mottagande staten måste myndigheterna där kunna identifiera den person som uppgifterna avser. En persons namn och adress har visat sig ofta vara otillräckliga för att kunna identifiera en specifik person. Det är därför viktigt att få uppgift om personens skatteregistreringsnummer i det egna landet. Om utbytet av upplysningar i praktiken ska kunna leda till att skatteflykt och skatteundandragande förhindras är det viktigt att uppgifterna kan användas i de länder som tar emot dem. Detta är i sin tur

även viktigt för att Sverige ska kunna ställa motsvarande krav på uppgifter som Skatteverket tar emot genom utbyte av upplysningar. För svenskt vidkommande är skatteregistreringsnumret oftast personnumret. Enligt EU-direktivet 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning, DAC, ska medlemsstaterna automatiskt utbyta uppgifter om bl.a. inkomster från anställning, styrelsearvoden, livförsäkringsprodukter, pensioner, ägande av och inkomster från fast egendom, förhandsbesked och finansiella konton (tillgångar, räntor, utdelningar, försäljningsintäkter etc.). Automatiskt utbyte om finansiella konton ska även ske med stöd av t.ex. det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, MCAA, som den 3 juni 2016 hade undertecknats av 82 stater och jurisdiktioner. Automatiskt informationsutbyte sker vidare med stöd av avtalet mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden.

Skatteverket har vidare, med tillämpning av t.ex. skatteavtal med respektive land, ingått ett antal överenskommelser med skattemyndigheter i andra länder om att automatiskt utbyta upplysningar om utdelningar, kapitalvinster, inkomster för artister och idrottare samt royalties. Av informationsutbytesklausuler i skatteavtal och i Europaråds- och OECD-konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden följer att behöriga myndigheter får ingå överenskommelser om att automatiskt utbyta de upplysningar som omfattas av utbytet enligt avtalet respektive konventionen. Det innebär att det kan bli fråga om att automatiskt utbyta upplysningar om i princip varje typ av inkomst.

Av 24 kap. 4 § första stycket 1 skatteförordningen (2011:1244), SFL, följer att alla kontrolluppgifter ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den kontrolluppgiftsskyldige och den som kontrolluppgiften lämnas för. Vilka de nödvändiga identifikationsuppgifterna är anges närmare i 5 kap. 11 och 12 §§ skatteförordningen (2011:1261), SFF. Enligt nuvarande bestämmelser ska många kontrolluppgifter som lämnas för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga i Sverige innehålla uppgift om personens utländska skatteregistreringsnummer eller motsvarande (5 kap. 8 § SFF). Den uppdelning mellan begränsad och obegränsad skattskyldighet som görs i svensk lagstiftning har emellertid inget direkt samband med om en person har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Både begränsat och obegränsat skattskyldiga personer kan ha hemvist i en annan stat eller jurisdiktion på ett sådant sätt att personens tillgångar och inkomster omfattas av internationellt informationsutbyte. Skyldigheten att lämna uppgift om skatteregistreringsnummer i en kontrolluppgift bör därför utvidgas till att gälla även kontrolluppgifter som lämnas för personer som är obegränsat skattskyldiga och har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Detta bör gälla för de kontrolluppgifter som omfattas av internationellt automatiskt informationsutbyte. Som redan nämnts kan det bli fråga om att automatiskt utbyta upplysningar om i princip varje typ av inkomst. För att inte belasta de kontrolluppgiftsskyldiga med uppgiftsskyldighet som kan visa sig inte vara nödvändig, bör skyldigheten att lämna uppgift om utländskt skatteregistreringsnummer dock begränsas till de kontrolluppgifter som redan idag är föremål för automatiskt utbyte. För nya avtalsförbindelser torde merarbetet för att inhämta och lämna uppgift

om utländskt skatteregistreringsnummer vara försumbart eftersom personuppgifter ändå måste tas in (jfr prop. 2001/02:25 s. 127). Det kan däremot innebära en större administration när det gäller redan pågående avtalsförbindelser (jfr prop. 2001/02:25 s. 127). På denna punkt finns viss vägledning att hämta i kommentaren till CRS, även om CRS tar sikte specifikt på automatiskt utbyte om finansiella konton. När det gäller kontrolluppgifter som avser t.ex. ränta på bankkonton eller tillgångar och inkomster på andra finansiella konton utgör varje konto en avtalsförbindelse. Av punkten 28 i kommentaren till avsnitt I i CRS framgår bl.a. följande. Rimliga åtgärder innebär att göra verkliga försök att inhämta skatteregistreringsnummer och födelsedatum. Sådana försök måste göras minst en gång om året. Exempel på rimliga åtgärder är att kontakta kontohavaren, t.ex. per E-post, personligen eller per telefon, inklusive att begära uppgiften som en del av annan dokumentation och att granska elektroniskt sökbar information som finns hos en närstående enhet.

Det som anges om skyldigheten att inhämta skatteregistreringsnummer får anses stå i överensstämmelse med vad som sägs i prop. 2001/02:25 angående detta när det gäller kontrolluppgifter som lämnas för begränsat skattskyldiga. Det är tillräckligt att den kontrolluppgiftsskyldige försökt förmå den enskilde att lämna erforderliga uppgifter (jfr prop. 2001/02:25 s. 127).

En person som är begränsat skattskyldig i Sverige har i regel hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Ett mindre antal personer som är obegränsat skattskyldiga i Sverige kan dock också ha hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Det rör sig alltså om personer som har hemvist både i Sverige och i en annan stat eller jurisdiktion. Det kan t.ex. gälla en fysisk person som har varit bosatt i Sverige och har flyttat till en annan stat eller jurisdiktion men fortfarande har väsentlig anknytning till Sverige på det sätt som avses i 3 kap. 3 § inkomstskattelagen (1999:1229), IL, eller en fysisk person som är bosatt i en annan stat eller jurisdiktion och stadigvarande vistas i Sverige på det sätt som avses i 3 kap. 3 § IL. När det gäller juridiska personer kan det vara fråga om t.ex. ett svenskt aktiebolag som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion på grund av att dess faktiska företagsledning finns där. På OECD:s webbplats för automatiskt informationsutbyte finns publicerad information avseende ett stort antal stater och jurisdiktioner vad gäller dels vad som gör att en person anses ha hemvist i respektive stat eller jurisdiktion, dels hur skatteregistreringsnummer är utformade och uppbyggda i respektive stat eller jurisdiktion.

Bestämmelserna i 5 kap. 8 § SFF är sammankopplade med bestämmelserna i 23 kap. 2 och 3 §§ SFL eftersom det endast är de kontrolluppgifter som anges i de sistnämnda bestämmelserna som ska lämnas för begränsat skattskyldiga personer och de förstnämnda bestämmelserna avser kontrolluppgifter som lämnas för just begränsat skattskyldiga personer (5 kap. 8 § SFF gäller dock endast för fysiska personer). De kontrolluppgifter som enligt bestämmelserna i 5 kap. 8 § SFF ska innehålla utländskt skatteregistreringsnummer när de lämnas för begränsat skattskyldiga är alltså kontrolluppgifter enligt

- 15 kap.,
- 16 kap. 1 § om ersättning som avses i 16 kap. 3 § 4 samt 4 § 1 a, 2 a och 3 a,
- 17 och 19–21 kap.,
- 22 kap. 2, 3, 9–11, 17–21 och 23–25 §§, samt
- 22 a kap. och 22 b kap. SFL.

Några kontrolluppgifter enligt andra bestämmelser är för närvarande inte aktuella för internationellt automatiskt utbyte av upplysningar i någon större utsträckning.

I 15 kap. SFL behandlas kontrolluppgift om intäkt i inkomstslaget tjänst. Dessa kontrolluppgifter kan endast avse fysiska personer. Automatiskt utbyte av uppgift om tjänsteinkomster sker enligt DAC och enligt avtalet mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden. Idag ska uppgift om skatteregistreringsnummer lämnas om personen är begränsat skattskyldig i Sverige men inte om personen är obegränsat skattskyldig. Kontrolluppgift enligt detta kapitel bör innehålla uppgift om skatteregistreringsnummer även när de lämnas för obegränsat skattskyldiga personer som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. I praktiken innebär detta att arbetsgivare ska ta reda på inte bara vilka av arbetstagarna som är begränsat skattskyldiga i Sverige utan även vilka av de övriga arbetstagarna som har hemvist i någon annan stat eller jurisdiktion. Arbetsgivaren ska sedan inhämta utländskt skatteregistreringsnummer även från dem och lämna uppgift om skatteregistreringsnummer i kontrolluppgiften (jfr vad som sägs ovan om rimliga åtgärder). Skatteverket har uppgett att det är fråga om cirka 62 000 kontrolluppgifter om tjänsteinkomster för obegränsat skattskyldiga som har en utländsk adress.

Kontrolluppgift enligt 16 kap. 1 § SFL om ersättning som avses i 16 kap. 3 § 4 samma lag avser royalties och betalning för upplysning av erfarenhetsrön. Upplysningar om royalties utbyts automatiskt enligt ett flertal överenskommelser mellan Skatteverket och utländska skattemyndigheter som har ingåtts med stöd av informationsutbytesklausuler i skatteavtal. Enligt avtalet mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden utbyts upplysningar automatiskt om royalty och annan periodisk avgift för utnyttjande av upphovsrätt, patent, mönster, varumärke eller annan sådan rättighet eller egendom. Upplysningar om royalties avses även på sikt utbytas automatiskt enligt DAC. Idag ska uppgift om skatteregistreringsnummer lämnas om personen är begränsat skattskyldig i Sverige men inte om personen är obegränsat skattskyldig. Kontrolluppgift enligt dessa bestämmelser bör innehålla uppgift om skatteregistreringsnummer även när den lämnas för en obegränsat skattskyldig person som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion.

Kontrolluppgift enligt 16 kap. 4 § 1 a, 2 a och 3 a SFL avser vissa transaktioner med avseende på skogskonton och skogsskadekonton. Tillgångar och transaktioner på sådana konton omfattas, i den mån de direkt eller indirekt innehas av personer som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, av automatiskt informationsutbyte enligt lagen (2015:63) om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet eller enligt lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Kontrolluppgift avseende sådana konton regleras i

22 a kap. respektive 22 b kap. SFL. Något särskilt automatiskt informationsutbyte, vid sidan av det som nu nämnts, avseende skogskonton och skogsskadekonton sker inte. Det finns därför inte något behov av att kontrolluppgifter enligt 16 kap. 4 § 1 a, 2 a och 3 a ska innehålla utländskt skatteregistreringsnummer även för obegränsat skattskyldiga personer som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Kontrolluppgifter enligt 22 a kap. och 22 b kap. SFL behandlas nedan.

Kontrolluppgift enligt 17 kap. SFL avser ränteinkomster och annan avkastning på fordringsrätter. Dessa inkomster innefattas i det automatiska informationsutbytet enligt lagen om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet eller enligt lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Det automatiska utbytet av upplysningar om finansiella konton påbörjas för Sveriges del under 2017 och ersätter då det automatiska utbyte av upplysningar som tidigare skett enligt rådets direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar (sparandedirektivet) som nu har upphävts. Uppgifter om ränteinkomster och annan avkastning på fordringsrätter innefattas i de kontrolluppgifter som regleras i 22 a kap. respektive 22 b kap. SFL. Enligt avtalet mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden ska upplysningar utbytas automatiskt om räntor på obligationer och liknande värdepapper och om räntor på tillgodohavanden hos banker, sparbanker och liknande inrättningar. Räntor på banktillgodohavanden täcks in av de kontrolluppgifter som ska lämnas enligt 22 a och 22 b kap. SFL. När det gäller räntor på obligationer och liknande värdepapper täcks de av nämnda kapitel dock endast om värdepappren förvaras på ett finansiellt konto. Det kan därför finnas fall där 22 a och 22 b kap. SFL inte täcker in de kontrolluppgifter som ska lämnas enligt 17 kap. SFL och utbytas enligt det nordiska handräckningsavtalet. Idag ska uppgift om skatteregistreringsnummer lämnas i kontrolluppgift enligt 17 kap. endast om personen är begränsat skattskyldig i Sverige men inte om personen är obegränsat skattskyldig. Kontrolluppgift enligt dessa bestämmelser bör innehålla uppgift om skatteregistreringsnummer även när den lämnas för en obegränsat skattskyldig person som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion.

Kontrolluppgift enligt 19 kap. SFL avser avkastning på delägarätter. Automatiskt utbyte av uppgifter om utdelningar sker enligt avtalet mellan de nordiska länderna om ömsesidig handräckning i skatteärenden och enligt överenskommelser som Skatteverket har ingått med andra skattemyndigheter om automatiskt informationsutbyte i enlighet med informationsutbytesklausuler i skatteavtal. Idag ska uppgift om skatteregistreringsnummer lämnas om personen är begränsat skattskyldig i Sverige men inte om personen är obegränsat skattskyldig. Kontrolluppgift enligt 19 kap. SFL bör innehålla uppgift om skatteregistreringsnummer även när den lämnas för en obegränsat skattskyldig person som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion.

Kontrolluppgift enligt 20 kap. SFL avser avyttring av andelar i vissa fonder och fondföretag. Kontrolluppgift enligt 21 kap. SFL avser avyttring av fordringsrätter och vissa andra delägarätter. Kontrolluppgift enligt 22 kap. 2 och 3 §§ SFL avser avyttring av andel i äkta respektive oäkta bostadsrättsförening. Automatiskt utbyte av uppgift om avyttringar (kapitalvinster) sker enligt överenskommelser som Skatteverket ingått

med andra skattemyndigheter om automatiskt informationsutbyte i enlighet med informationsutbytesklausuler i skatteavtal. Idag ska uppgift om skatteregistreringsnummer lämnas om personen är begränsat skattskyldig i Sverige men inte om personen är obegränsat skattskyldig. Kontrolluppgifter enligt 20 och 21 kap. samt 22 kap. 2 och 3 §§ SFL bör innehålla uppgift om skatteregistreringsnummer när de lämnas för obegränsat skattskyldiga personer som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion.

Kontrolluppgift enligt 22 kap. 9–11 §§ SFL avser pensionsförsäkring och pensionssparkonto. Sådana är undantagna från utbytet av upplysningar enligt lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton (se 3 kap. 2 § lagen [2015:911] om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton). Pensionssparkonton är emellertid inte undantagna från det automatiska utbytet av upplysningar enligt lagen om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet. Om de innehas av personer som har hemvist i USA omfattas de således av de finansiella konton som kontrolluppgift ska lämnas om enligt 22 a kap. SFL. Någon särskild reglering utöver vad som gäller för uppgifter i en kontrolluppgift enligt 22 a kap. SFL behövs emellertid inte. 22 a kap. SFL behandlas nedan. Automatiskt utbyte av upplysningar om pensioner sker enligt DAC. Det utbyte som sker enligt direktivet när det gäller pensioner avser dock i första hand utbetalningar av pension. Utbetalningar av pension från pensionsförsäkringar eller pensionssparkonton omfattas inte av uppgiftsskyldigheten enligt 22 kap. 9–11 SFL. Av 10 kap. 2 § IL framgår att rätt till pension innefattas i inkomstslaget tjänst. Det innebär att kontrolluppgift om pension ska lämnas enligt 15 kap. SFL. 15 kap. SFL har behandlats ovan. Eftersom det kan finnas skäl att utbyta upplysningar även vid avskattning av pensionsförsäkring, bör dock kontrolluppgifter enligt 22 kap. 10 och 11 §§ SFL innehålla uppgift om skatteregistreringsnummer även när de lämnas för obegränsat skattskyldiga personer som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion.

Kontrolluppgift enligt 22 kap. 17–21 §§ avser schablonintäkt vid innehav av andelar i vissa fonder och fondföretag. Innehav av och inkomster (dock inte schablonintäkter) från fonder och fondföretag omfattas av informationsutbyte enligt lagen om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet och lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Om de direkt eller indirekt innehas av personer som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion omfattas de därför av kontrolluppgiftsskyldighet enligt 22 a och 22 b kap. SFL. Dessa kapitel behandlas nedan. Något automatiskt informationsutbyte avseende innehav av fonder och fondföretag äger inte rum vid sidan om detta. Det finns därför inte något behov av att kontrolluppgifter enligt 22 kap. 17–21 §§ SFL ska innehålla utländskt skatteregistreringsnummer även för obegränsat skattskyldiga personer som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion.

Kontrolluppgift enligt 22 kap. 23 och 24 §§ avser investeraravdrag. Kontrolluppgift enligt 22 kap. 25 § avser skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el. Något automatiskt informationsutbyte äger inte rum när det gäller investeraravdrag eller skattereduktion för förnybar el. Det finns därför inte heller något behov av att kontrolluppgifter enligt

22 kap. 23–25 §§ SFL ska innehålla utländskt skatteregistreringsnummer även för obegränsat skattskyldiga personer som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion.

22 a och 22 b kap. SFL är i detta sammanhang speciella eftersom de har tagits in just i syfte att Skatteverket ska få tillgång till de uppgifter som verket behöver för att kunna genomföra det automatiska informationsutbyte som avses i lagen om utbyte av upplysningar med anledning av FATCA-avtalet och i lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Det följer uttryckligen av de underliggande internationella rättsakterna att uppgift om skatteregistreringsnummer (TIN) ska inhämtas och utbytas.

I 22 a kap. 5 § SFL anges det att en av de uppgifter som ska lämnas om alla rapporteringspliktiga konton är det amerikanska skatteregistreringsnumret (TIN) för den som kontrolluppgiften lämnas för, om den uppgiften finns. Vidare anges att om det amerikanska skatteregistreringsnumret saknas för en fysisk person som kontrolluppgift ska lämnas för, ska kontrolluppgiften i stället innehålla uppgift om födelsedatum. I lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet, IDKL, finns bestämmelser om när och hur det amerikanska skatteregistreringsnumret ska inhämtas. För nya konton (konton som öppnas den 1 juli 2014 eller senare) ska det amerikanska skatteregistreringsnumret som huvudregel inhämtas i ett intygande när det har klarlagts att kontot är ett rapporteringspliktigt konto. I övergångsbestämmelserna till IDKL anges att rapporteringsskyldiga finansiella institut senast den 31 december 2017 ska ha inhämtat det amerikanska skatteregistreringsnumret för specificerade amerikanska personer när det gäller befintliga konton (konton som har öppnats före den 1 juli 2014). Det är alltså IDKL som reglerar hur den kontrolluppgiftsskyldige ska gå tillväga för att inhämta skatteregistreringsnummer och när det ska göras. När den kontrolluppgiftsskyldige har inhämtat skatteregistreringsnumret i enlighet med bestämmelserna i IDKL finns det hos den kontrolluppgiftsskyldige och måste då ingå i de uppgifter som lämnas i kontrolluppgiften. Det innebär alltså t.ex. att det inte finns något undantag från skyldigheten att inkludera skatteregistreringsnumret i kontrolluppgiften för befintliga konton efter att detta måste ha inhämtats av alla rapporteringsskyldiga finansiella institut senast den 31 december 2017. Skatteregistreringsnumret är en identifikationsuppgift för den som kontrolluppgiften lämnas för och i 24 kap. 4 § 1 SFL anges redan att alla kontrolluppgifter ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och den som kontrolluppgiften lämnas för. Vilka dessa nödvändiga identifikationsuppgifter är anges sedan i 5 kap. SFF. För att 22 a kap. SFL ska överensstämma med denna systematik i SFL och SFF bör bestämmelserna om att en kontrolluppgift enligt 22 a kap. SFL ska innehålla uppgift om amerikanskt skatteregistreringsnummer lyftas ut ur lagtexten och i stället tas in i 5 kap. SFF.

22 b kap. SFL förhåller sig på motsvarande sätt till lagen om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, IDKAL. Även bestämmelserna i 22 b kap. 5 § SFL om att en av de uppgifter som ska lämnas om alla rapporteringspliktiga konton är skatteregistreringsnumret (TIN) för den

som kontrolluppgiften lämnas för, om den uppgiften finns, samt att om det skatteregistreringsnumret saknas för en fysisk person som kontrolluppgift ska lämnas för, ska kontrolluppgiften i stället innehålla uppgift om födelsedatum och, om den uppgiften finns i det finansiella institutets elektroniskt sökbara databaser, födelseort, bör lyftas ut ur lagtexten och i stället tas in i 5 kap. SFF. 22 b kap. SFL har tagits in som en del i genomförandet av de gemensamma rapporteringsnormerna (Common Reporting Standard, CRS). Av kommentaren till CRS framgår att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet är skyldigt att vidta rimliga åtgärder för att senast under det andra kalenderåret efter att kontot identifierades som rapporteringspliktigt inhämta skatteregistreringsnummer även avseende befintliga konton (i det fallet konton som öppnats före den 1 januari 2016).

När det gäller kontrolluppgifter enligt 22 b kap. SFL bör det i 5 kap. SFF tydliggöras att det finns en skyldighet för den kontrolluppgiftsskyldige att lämna uppgift om skatteregistreringsnummer och, om den uppgiften finns i den kontrolluppgiftsskyldiges elektroniskt sökbara databaser, födelseort i kontrolluppgiften.

Skatteverket bör bemyndigas att meddela ytterligare föreskrifter om inhämtande och lämnande av utländskt skatteregistreringsnummer, födelsedatum och födelseort avseende kontrolluppgifter enligt 22 a och 22 b kap. SFL. I IDKL och IDKAL finns relativt precisa regler om vilka krav som ställs på de rapporteringsskyldiga finansiella instituten (kontrolluppgiftsskyldiga enligt 22 a och 22 b kap. SFL) när det gäller att inhämta utländska skatteregistreringsnummer avseende nya konton. Därför blir det främst fråga om att Skatteverket meddelar föreskrifter om befintliga konton, när det gäller inhämtande av skatteregistreringsnummer. Redogörelser för vad som gäller med avseende på behandling av personuppgifter finns i avsnitten 5.1, 5.2 och 5.3 i prop. 2015/16:29 En global standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

4.1.2 Ändringar med anledning av sparandedirektivets upphävande

Förslag: 5 kap. 8 § SFF ska upphävas. Innehållet i 5 kap. 8 § första stycket ska i stället tas in i en ny 5 kap. 11 b § SFF som gäller vilka identifikationsuppgifter som kontrolluppgifter ska innehålla.

Skälen för förslaget: Bestämmelser om att vissa kontrolluppgifter ska lämnas även för begränsat skattskyldiga personer och att uppgift om mottagarens utländska skatteregistreringsnummer då ska lämnas i kontrolluppgiften togs ursprungligen in i 12 kap. 2 och 3 §§ i den numera upphävda lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. Bestämmelserna (som nu återfinns i 5 kap. 8 § andra stycket SFF) om att skyldigheten att lämna uppgift om utländskt skatteregistreringsnummer bara gäller för avtalsförbindelser som har upprättats den 1 januari 2004 eller senare eller transaktioner som har utförts den 1 januari 2004 eller senare, togs in i samband med genomförandet av sparandedirektivet

genom prop. 2004/05:113. I propositionen uttalades bl.a. följande. När det gäller frågan om att lämna skatteregistreringsnumret på den som kontrolluppgiften avser, har flera remissinstanser påpekat att den skyldigheten är begränsad i sparandedirektivet. Enligt direktivet framgår att skatteregistreringsnumret bara behöver fastställas när det gäller avtalsförbindelser som har upprättats eller, i avsaknad av avtalsförbindelser, en transaktion som har utförts den 1 januari 2004 eller senare. Enligt regeringens uppfattning saknas det anledning att kräva in skatteregistreringsnummer i större omfattning än vad sparandedirektivet kräver. En begränsning i tid ska således framgå av bestämmelsen (s. 49 och 50).

Ekofinrådet beslutade den 10 november 2015 att upphäva sparandedirektivet. Med anledning av det bör även 5 kap. 8 § andra stycket SFF upphävas. 5 kap. 8 § tredje stycket SFF innehåller endast undantag från det som anges i andra stycket. Även 5 kap. 8 § tredje stycket bör därför upphävas.

5 kap. 8 § första stycket SFF reglerar att en kontrolluppgift för en begränsat skattskyldig fysisk person ska innehålla uppgift om utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande och i vissa fall även uppgift om medborgarskap. Eftersom det är fråga om identifikationsuppgifter kan dessa bestämmelser med fördel i stället tas in i 5 kap. 11 § SFF där det finns andra bestämmelser om vilka identifikationsuppgifter en kontrolluppgift ska innehålla.

Sammantaget innebär detta att 5 kap. 8 § SFF bör upphävas och att innehållet i 5 kap. 8 § första stycket i stället bör tas in i en ny 5 kap. 11 b § SFF som gäller vilka identifikationsuppgifter som kontrolluppgifter ska innehålla.

4.2 Kontrolluppgift vid försäljning och inlösen av tillgångar på depåkonton

4.2.1 Ersättning från försäljning eller inlösen som tillgodoräknas eller betalas ut till ett annat konto

Förslag: 22 a kap. 6 § första stycket 2 och 22 b kap. 6 § första stycket 2 SFL ska ändras så att det tydliggörs att kontrolluppgift om ett rapporteringspliktigt depåkonto ska innehålla uppgift om ersättning från försäljning och inlösen av tillgångar på kontot även om ersättningen tillgodoräknas eller betalas ut till ett annat konto.

Skälen för förslaget: I 22 b kap. 6 § SFL anges vilka uppgifter som ska lämnas i en kontrolluppgift om ett depåkonto som är rapporteringspliktigt enligt bestämmelserna i IDKAL. I första stycket 1 anges att uppgift ska lämnas om sammanlagd ränta, utdelning respektive annan avkastning på tillgångar på kontot som har tillgodoräknats eller betalats ut under året. Det avgörande för om uppgift ska lämnas om sådan avkastning är alltså om det är fråga om avkastning på tillgångar på det rapporteringspliktiga kontot, inte om avkastningen har tillgodoräknats eller betalats ut till det rapporteringspliktiga kontot.

Eftersom ränta och utdelning m.m. oftast torde betalas ut i form av kontanta medel, bör det vara vanligt att de inte betalas ut till det aktuella depåkontot utan till ett inlåningskonto som innehas av samma kontohavare. När det gäller ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar på depåkonton som är rapporteringspliktiga har lagtexten i första stycket 2 dock fått en utformning som i detta avseende skiljer sig något från första stycket 1. I första stycket 2 anges att uppgift ska lämnas om sammanlagd ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar som (efter avdrag för försäljningsprovision och liknande utgifter) har tillgodosräknats eller betalats ut till kontot under året. I det fallet synes det alltså vara avgörande om ersättningen tillgodosräknats eller betalats ut till just det aktuella depåkontot. Bestämmelsen är utformad i enlighet med punkterna 5 b i avsnitten I.A i CRS och bilaga I till DAC. Inte heller i detta fall torde det dock vara ovanligt att kontant ersättning tillgodosräknas eller betalas ut till ett separat inlåningskonto som innehas av samma kontohavare.

22 b kap. SFL infördes enligt förslag i prop. 2015/16:29 En global standard för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Propositionen beslutades den 8 oktober 2015 och överlämnades till riksdagen den 13 oktober.

Vid ett möte den 15–16 oktober 2015 i OECD:s arbetsgrupp Working Party no. 10 diskuterades hur punkten 5 b i avsnitt I.A i CRS ska tolkas. Diskussionerna mynnade ut i att en Fråga & Svar (FAQ) angående denna tolkning publicerades på OECD:s webbplats⁷ i november samma år. I den aktuella Frågan & Svaret anges att på samma sätt som när det gäller avkastning enligt punkten 5 a i avsnitt I.A, ska uppgift om ersättning från försäljning och inlösen enligt punkten 5 b i avsnitt I.A lämnas både i det fall då ersättningen tillgodosräknas eller betalas ut till det rapporteringspliktiga depåkontot och i det fall då ersättningen tillgodosräknas eller betalas ut med avseende på tillgångar på det rapporteringspliktiga depåkontot (dvs. i det senare fallet även om ersättningen tillgodosräknas eller betalas ut till ett annat konto).

22 b kap. 6 § första stycket 2 SFL bör därför ändras så att det tydliggörs att kontrolluppgift om ett rapporteringspliktigt depåkonto ska innehålla uppgift om ersättning från försäljning och inlösen av tillgångar på kontot även om ersättningen tillgodosräknas eller betalas ut till ett annat konto. Detta kan lämpligen göras genom att 22 b kap. 6 § första stycket 2 i detta avseende utformas på samma sätt som 22 b kap. 6 § första stycket 1.

För att upprätthålla likformighet mellan 22 a kap. och 22 b kap. SFL bör motsvarande ändring även göras i 22 a kap. 6 § första stycket 2.

⁷ Frågor & Svar (FAQs) finns att tillgå på OECD:s webbportal för automatiskt utbyte av upplysningar som kan nås genom följande länk: <http://www.oecd.org/tax/automatic-exchange>.

4.2.2 En värdepapperscentralas skyldighet att lämna uppgift om ersättning från försäljning och inlösen

Förslag: 22 a kap. 6 § andra stycket respektive 22 b kap. 6 § andra stycket SFL ska ändras så att det tydligt framgår att en värdepapperscentral som är rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska lämna uppgifter om sammanlagd ersättning från försäljning eller inlösen enligt 22 a kap. 6 § första stycket 2 respektive 22 b kap. 6 § första stycket 2 SFL.

Skälen för förslaget: Av 22 a kap. 6 § andra stycket respektive 22 b kap. 6 § andra stycket SFL framgår att uppgift om sammanlagd ersättning från försäljning eller inlösen ska lämnas bara om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har agerat som förvaltare, mäklare, ombud eller annan form av företrädare för kontohavaren vid försäljningen eller inlösen.

När det gäller ett konto som har lagts upp av ett kontoförande institut hos en värdepapperscentral ska kontot anses finnas hos värdepapperscentralen om det kontoförande institutet inte är förvaltare av de finansiella instrument som kontot omfattar (jfr prop. 2015/16:29 s. 171). Det innebär bl.a. att det är den svenska värdepapperscentralen som är rapporteringsskyldigt finansiellt institut när det gäller ett konto som har lagts upp av ett kontoförande institut hos värdepapperscentralen, om inte det kontoförande institutet är registrerat som förvaltare av de finansiella instrument som kontot omfattar (jfr prop. 2015/16:29 s. 177).

I de fallen är en värdepapperscentral det rapporteringsskyldiga finansiella institutet som ska lämna kontrolluppgifter enligt 22 a kap. 6 § respektive 22 b kap. 6 § SFL. Det har dock framkommit att det råder delade meningar om huruvida en värdepapperscentral är skyldig att lämna uppgifter om sammanlagd ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar enligt 22 a kap. 6 § första stycket 2 respektive 22 b kap. 6 § första stycket 2 SFL. Om så är fallet eller inte beror på om den svenska värdepapperscentralen kan anses vara en form av företrädare för kontohavaren på det sätt som anges i 22 a kap. 6 § andra stycket respektive 22 b kap. 6 § andra stycket SFL.

Att en värdepapperscentral är det rapporteringsskyldiga finansiella institutet i det fall som anges ovan beror på den särskilda funktion som just en värdepapperscentral fyller. Den fråga som nu uppkommit har därför inte förutsetts i CRS eller dess kommentar.

Om en värdepapperscentral är det rapporteringsskyldiga finansiella institutet lämnas uppgifter enligt 22 a kap. 6 § respektive 22 b kap. 6 § SFL om det rapporteringspliktiga kontot endast av värdepapperscentralen, eftersom det inte finns något annat rapporteringsskyldigt finansiellt institut för samma konto som kan lämna kompletterande uppgifter. Det är därför olyckligt om det finns oklarheter kring frågan om värdepapperscentralen ska lämna uppgifter enligt 22 a kap. 6 § första stycket 2 respektive 22 b kap. 6 § första stycket 2 SFL.

Mot denna bakgrund bör 22 a kap. 6 § andra stycket respektive 22 b kap. 6 § andra stycket SFL ändras så att det tydligt framgår att en värdepapperscentral som är rapporteringsskyldigt finansiellt institut ska

lämna uppgifter om sammanlagd ersättning från försäljning eller inlösen enligt 22 a kap. 6 § första stycket 2 respektive 22 b kap. 6 § första stycket 2 SFL.

4.3 Undantagna finansiella institut och konton

4.3.1 Undantag för vilande inlåningskonton med lägre saldon

Förslag: Vilande konton vars årliga balans inte uppgår till mer än 1 000 US-dollar ska undantas från rapporteringsplikt i 3 kap. IDKAL.

Skälen för förslaget: Enligt punkterna 17 g i avsnitten VIII.C i CRS och bilaga I till DAC kan vilket finansiellt konto som helst undantas från rapporteringsplikt under förutsättning att 1) det finns en låg risk för att kontot används för skatteundandragande, 2) kontot har huvudsakligen liknande egenskaper som något av de konton som anges i punkterna 17 a–f i avsnitten VIII.C i CRS, 3) kontot är undantaget från rapporteringsplikt enligt nationella bestämmelser och 4) kontots status som icke rapporteringspliktigt inte strider mot syftena med CRS.

I punkten 103 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS anges, som exempel på konton som kan undantas från rapporteringsplikt enligt punkten 17 g i avsnitten VIII.C i CRS, inlåningskonton som är vilande och vars årliga balans inte överstiger 1 000 US-dollar. Med anledning av att sådana konton måste uppfylla andra övergripande krav som tillförsäkrar att det finns en låg risk för att kontona används för skatteundandragande, får de undantas från rapporteringsplikt i nationell lagstiftning under den period då kontot är vilande.

I punkten 9 i kommentaren till avsnitt III i CRS anges, såvitt gäller inlåningskonton, att ett konto är vilande om 1) kontohavaren inte har initierat några transaktioner på kontot eller något annat av sina konton hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet under de senaste tre åren och 2) kontohavaren inte har kommunicerat med det rapporteringsskyldiga finansiella institutet angående kontot eller något annat av sina konton hos det institutet under de senaste sex åren.

Något undantag för vilande konton vars årliga balans inte uppgår till mer än 1 000 US-dollar togs inte in i IDKAL när den lagen infördes. Skälet för detta var att det då inte hade framkommit att ett sådant undantag skulle innebära någon väsentlig minskning av den administrativa bördan för finansiella institut i Sverige. Det har nu emellertid framhållits av svenska finansiella institut att ett sådant undantag skulle vara av stort värde för att minska den administrativa bördan. Med hänsyn till att risken för att ett vilande konto vars årliga balans inte uppgår till mer än 1 000 US-dollar används för skatteundandragande får anses vara låg och att det skulle minska den administrativa bördan för de finansiella instituten, bör dessa konton undantas från rapporteringsplikt.

Något utrymme för att ta in ett motsvarande undantag i IDKL ges inte i FATCA-avtalet och behovet av ett sådant undantag i IDKL torde vara mindre, eftersom de flesta konton med balanser eller värden som uppgår till 50 000 US-dollar eller mindre ändå är undantagna.

4.3.2 Investeringsrådgivare och investeringsansvariga

Förslag: Undantagen i 3 kap. IDKAL för investeringsrådgivare och investeringsansvariga från rapporteringsskyldighet ska tas bort.

Skälen för förslaget: I 3 kap. 1 § första stycket 8 och 9 IDKAL föreskrivs att investeringsrådgivare och investeringsansvariga är undantagna från rapporteringsskyldighet. I FATCA-avtalet finns uttryckliga undantag för investeringsrådgivare och investeringsansvariga. Undantag för sådana togs därför in i 3 kap. 2 § 9 och 10 i IDKL. Motsvarande undantag föreskrivs emellertid inte i CRS. I CRS undantas sådana i stället genom att det föreskrivs att en andel i eget kapital eller skulder inte ska anses vara ett finansiellt konto om investeringsenheten är ett finansiellt institut endast på grund av att den erbjuder investeringsrådgivning till kunder och agerar för kundens räkning eller hanterar portföljer för kunder och agerar på kundens vägnar i syfte att investera, förvalta eller administrera finansiella tillgångar som i kundens namn sätts in hos ett annat finansiellt institut (se 2 kap. 11 § andra stycket IDKAL).

Undantagen i 3 kap. IDKAL för investeringsrådgivare och investeringsansvariga från rapporteringsskyldighet bör därför strykas. Med anledning av vad som föreskrivs 2 kap. 11 § andra stycket IDKAL torde detta dock inte få några större konsekvenser i praktiken.

4.4 Andel i gruppförsäkringsavtal med kontantvärde eller ett grupplivränteavtal

Förslag: Bestämmelserna i 8 kap. 5 § IDKAL ska ändras så att det klargörs att paragrafen är tillämplig i fråga om anställda eller innehavare av försäkringsbevis.

Det ska även klargöras att paragrafen inte bara är tillämplig när avtalet är ställt till en arbetsgivare utan även när det är ställt till en annan gruppföreträdare.

Slutligen ska begreppet ”kontantvärde” ersättas med begreppet ”kontraktvärde” i 8 kap. 5 § första stycket 2 IDKAL.

Skälen för förslaget: I 8 kap. 5 § IDKAL finns en särskild bestämmelse som avser andelar i gruppförsäkringsavtal med kontantvärde och grupplivränteavtal. Där föreskrivs att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut får betrakta ett finansiellt konto som är en andel i ett gruppförsäkringsavtal med kontantvärde eller i ett grupplivränteavtal som ett konto som inte är rapporteringspliktigt fram till dess att ett belopp ska betalas ut till försäkringstagaren eller förmånstagaren om andelen uppfyller vissa villkor. De villkor som ställs upp är bl.a. att

det är fråga om ett avtal som täcker minst 25 försäkringstagare som är anställda hos arbetsgivaren, att de anställda försäkringstagarna har rätt att erhålla kontantvärdet och att ange förmånstagare vid den anställdes dödsfall samt att det sammanlagda belopp som ska betalas till den anställda försäkringstagaren eller förmånstagaren inte överstiger ett visst belopp. Som framgår av författningskommentaren till paragrafen togs den in för att genomföra andra–fjärde styckena i punkten B i avsnitt VII i bilaga I till DAC och med anledning av kommentaren till punkten B i avsnitt VII i CRS. Där framgår emellertid att det inte måste vara fråga om ”försäkringstagare som är anställda” eller ”anställda försäkringstagare”, utan att det är fråga om ”anställda eller försäkringstagare”. Detta bör klargöras även i lagtexten.

Därutöver bör begreppet försäkringstagare i paragrafen ersättas med begreppet innehavare av försäkringsbevis. I den svenska språkversionen av DAC används begreppet försäkringstagare. I den engelska språkversionen används dock uttrycket ”certificate holder”. Bestämmelsen i DAC har tagits in för att genomföra den delen av kommentaren till CRS i EU-lagstiftningen. De enda officiella språkversionerna av CRS och dess kommentar är den engelska och den franska. Dessa språkversioner måste därför tillmätas den avgörande betydelsen för tolkningen även av den svenska språkversionen av direktivet i de delar som inte syftar till någonting annat än att genomföra CRS. I CRS och DAC i övrigt har det svenska begreppet försäkringstagare använts för att beskriva det engelska uttrycket ”owner of insurance”. Här används dock ett annat engelskt uttryck, vilket torde visa att det inte är försäkringstagare som åsyftas. Ett lämpligare begrepp att använda i lagtexten för att återspegla det som åsyftas i DAC och CRS bör därför vara ”innehavare av försäkringsbevis”.

Av 8 kap. 5 § andra stycket 1 och tredje stycket IDKAL framgår att begreppen ”gruppförsäkringsavtal med kontantvärde” och ”grupplivränteavtal” innefattar sådana där fysiska personer är anslutna inte endast genom en arbetsgivare utan även där fysiska personer är anslutna genom en branschorganisation, fackförening eller annan grupp eller förening. För att paragrafen ska kunna tillämpas även i de sistnämnda fallen bör det klargöras i 8 kap. 5 § första stycket 1 IDKAL att paragrafen inte bara är tillämplig när avtalet är ställt till en arbetsgivare utan även när det är ställt till en annan gruppföreträdare (dvs. en branschorganisation, fackförening eller annan förening eller grupp).

I 8 kap. 5 § första stycket 2 IDKAL anges som en förutsättning för att paragrafen ska vara tillämplig bl.a. är att de anställda försäkringstagarna (se dock föreslagna ändringar ovan) har rätt att erhålla kontantvärdet som är kopplat till deras andel. 8 kap. 5 § första stycket 2 motsvarar andra stycket ii i avsnitt VII.B i bilaga I till DAC och dess motsvarighet i kommentaren till avsnitt VII.B i CRS. Där används emellertid begreppet ”kontraktsvärde och inte begreppet ”kontantvärde”. Eftersom begreppet ”kontantvärde”, liksom i IDKAL, är definierat i bilaga I till DAC och i CRS men inte används i detta sammanhang kan den slutsatsen dras att det som avses inte är ”kontantvärde”. Eftersom 8 kap. 5 § inte syftar till någonting annat än att genomföra nämnda bestämmelser i bilaga I till

DAC och kommentaren till CRS, bör begreppet ”kontantvärde” ersättas med begreppet ”kontraktvärde” i 8 kap. 5 § första stycket 2 IDKAL.

4.5 Nya konton som får granskas som befintliga konton

Förslag: 5 kap. 5 § och 7 kap. 6 § IDKAL bör ändras på så sätt att det i lagtexten framgår

- att det med närstående enhet i detta sammanhang endast avses enheter i samma jurisdiktion som det rapporteringspliktiga finansiella institutet,

- att en förutsättning för att det nya kontot ska få granskas som om det vore ett befintligt konto är att det nya och de befintliga kontonas balanser eller värden räknas samman vid beräkning av saldo eller värde enligt 4–8 kap.,

- att en förutsättning för att det nya kontot ska få granskas som om det vore ett befintligt konto är att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet uppfyller kraven enligt lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism avseende kontot genom att förlita sig på sådana åtgärder som vidtagits avseende det sedan tidigare befintliga kontot, och

- att en förutsättning för att det nya kontot ska få granskas som om det vore ett befintligt konto är att öppnandet av det nya kontot inte medför att kontohavaren måste tillhandahålla nya, ytterligare eller ändrade kunduppgifter av andra skäl än för att uppfylla kraven i IDKAL.

Skälen för förslagen: 5 kap. 5 § och 7 kap. 6 § IDKAL har näst intill identiska lydelse och utformades i enlighet med 5 kap. 6 § respektive 7 kap. 6 § IDKL. Utgångspunkten när IDKAL infördes var att den, för att underlätta tillämpningen och för att begränsa den administrativa bördan, skulle bli så enhetlig som möjligt med IDKL. Avvikelser gjordes endast i de fall då det var nödvändigt till följd av att CRS och DAC skiljer sig från FATCA-avtalet i vissa delar. 5 kap. 5 § och 7 kap. 6 § IDKAL reglerar under vilka förutsättningar ett nytt konto får behandlas som ett befintligt konto vid granskningen enligt 4–8 kap. IDKAL.

Av punkten 9 b i avsnitt VIII.C i bilaga I till DAC och punkten 82 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS framgår att ett konto, oavsett när det öppnades får anses vara ett befintligt konto om 1) kontohavaren även innehar ett befintligt konto hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet (eller hos en enhet som är närstående till det rapporteringsskyldiga finansiella institutet och finns i samma jurisdiktion), 2) det rapporteringsskyldiga finansiella institutet (och eventuell närstående enhet i samma jurisdiktion) behandlar båda kontona och andra befintliga konton som ett enda konto med avseende på om det finns skäl att anta att intyganden eller annan dokumentation är felaktig eller otillförlitlig och med avseende på beräkning av gränsvärden, 3) det rapporteringsskyldiga finansiella institutet uppfyller kraven enligt regelverket för åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism avseende kontot genom att

förlita sig på sådana åtgärder som vidtagits avseende det befintliga kontot och 4) öppnandet av kontot inte medför att kontohavaren måste tillhandahålla nya, ytterligare eller ändrade kunduppgifter av andra skäl än för att uppfylla kraven i CRS eller DAC.

Av 5 kap. 5 § och 7 kap. 6 § IDKAL framgår det att en förutsättning för att ett nytt konto ska få granskas som ett befintligt konto är att kontohavaren även innehar ett befintligt konto hos det rapporterings-skyldiga finansiella institutet eller hos en enhet som är närstående till det rapporteringsskyldiga finansiella institutet. Det är dock inte lika tydligt att det med närstående enhet här endast avses enheter i samma jurisdiktion som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet. Bestämmelserna bör därför ändras så att detta framgår av lagtexten.

Att kontona ska behandlas som ett enda konto med avseende på om det finns skäl att anta att intyganden eller annan dokumentation är felaktig eller otillförlitlig och med avseende på beräkning av gränsvärden följer av att det i 5 kap. 5 § och 7 kap. 6 § anges att samtliga konton ska anses vara rapporteringspliktiga om ett av kontona är rapporteringspliktigt samt att det i 2 § förordningen (2015:921) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, anges att samtliga konton som en person innehar hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet eller hos en till det rapporteringsskyldiga finansiella institutet närstående enhet ska räknas samman. Det bör dock tydliggöras i IDKAL att en förutsättning för att ett nytt konto ska få granskas som om det vore ett befintligt konto är att det nya och de befintliga kontonas balanser eller värden räknas samman vid beräkning av saldo eller värde enligt 4–8 kap.

I tredje styckena i 5 kap. 5 § och 7 kap. 6 § IDKAL anges att intygande och annan dokumentation som det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämtar eller har tillgång till får användas vid granskning av samtliga konton. Det är emellertid inte tydligt att det är en förutsättning för att det nya kontot ska få granskas som om det vore ett befintligt konto att det rapporteringsskyldiga finansiella institutet uppfyller kraven enligt lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism avseende kontot genom att förlita sig på sådana åtgärder som vidtagits avseende det sedan tidigare befintliga kontot. Bestämmelserna bör därför ändras så att denna förutsättning klargörs i lagtexten.

Det framgår inte heller tydligt av 5 kap. 5 § och 7 kap. 6 § IDKAL att en förutsättning för att det nya kontot ska få granskas som om det vore ett befintligt konto är att öppnandet av det nya kontot inte medför att kontohavaren måste tillhandahålla nya, ytterligare eller ändrade kunduppgifter av andra skäl än för att uppfylla kraven i IDKAL. Bestämmelserna bör därför ändras så att denna förutsättning klargörs i lagtexten.

4.6 Rapporteringsskyldiga finansiella institut som är trustar eller annars saknar skatterättslig hemvist

Förslag: En bestämmelse ska tas in i 2 kap. 21 § IDKAL om att en trust som är ett finansiellt institut är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i Sverige om en eller flera av trustens förvaltare har hemvist i Sverige. Detta ska dock inte gälla om trusten rapporterar all information som krävs enligt MCAA och DAC 2 i en annan deltagande jurisdiktion till följd av att den har skatterättslig hemvist där. Det ska inte heller gälla om förvaltaren av trusten är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut och rapporterar all information som krävs enligt MCAA och DAC 2 med avseende på samtliga trustens rapporteringspliktiga konton.

I 2 kap. 21 § IDKAL ska det även klargöras att andra finansiella institut än trustar som inte har någon skatterättslig hemvist, ska anses vara rapporteringsskyldiga finansiella institut i Sverige om de är registrerade, har platsen för sin ledning eller är föremål för finansiell tillsyn här. Denna rapporteringsskyldighet ska dock inte gälla med avseende på konton som finns i en annan deltagande jurisdiktion där institutet också har hemvist.

Skälen för förslagen: I punkterna A.1 i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC definieras begreppet rapporteringsskyldigt finansiellt institut. Ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut definieras som ett finansiellt institut som har hemvist i en deltagande jurisdiktion, exklusive filialer i andra jurisdiktioner, och filialer belägna i en deltagande jurisdiktion till ett finansiellt institut som inte har hemvist i den deltagande jurisdiktionen, såvida de inte är undantagna från rapporteringsskyldighet. Definitionen har, med avseende på svenska rapporteringsskyldiga finansiella institut tagits in i 2 kap. 21 § IDKAL. Av punkten 4 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS framgår emellertid att en trust som är ett finansiellt institut ska anses vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i en deltagande jurisdiktion om en eller flera av trustens förvaltare har hemvist i den jurisdiktionen. Detta gäller dock inte om trusten rapporterar all information som krävs enligt CRS i en annan deltagande jurisdiktion till följd av att den har skatterättslig hemvist där. Vidare följer det av punkterna 1 e i avsnitten VIII.B i CRS och bilaga I till DAC att en trust är undantagen från rapporteringsskyldighet om förvaltaren av trusten är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut och rapporterar all information som krävs enligt avsnitt I i CRS med avseende på samtliga trustens rapporteringspliktiga konton. Mot denna bakgrund bör det klargöras i 2 kap. 21 § IDKAL att en trust som är ett finansiellt institut är ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut i Sverige om en eller flera av trustens förvaltare har hemvist i Sverige. Detta ska dock inte gälla om trusten rapporterar all information som krävs enligt MCAA och DAC 2 i en annan deltagande jurisdiktion till följd av att den har skatterättslig hemvist där. Det ska inte heller gälla om förvaltaren av trusten är ett

rapporteringskyldigt finansiellt institut och rapporterar all information som krävs enligt MCAA och DAC 2 med avseende på samtliga trustens rapporteringspliktiga konton.

När det gäller andra finansiella institut än trusters som inte har någon skatterättslig hemvist, ska de anses vara rapporteringsskyldiga finansiella institut i den deltagande jurisdiktion där de är registrerade, har platsen för sin ledning eller är föremål för finansiell tillsyn. Även detta framgår av punkten 4 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS. I 2 kap. 21 § IDKAL bör det därför även klargöras att andra finansiella institut än trusters som inte har någon skatterättslig hemvist, ska de anses vara rapporteringsskyldiga finansiella institut i Sverige om de är registrerade, har platsen för sin ledning eller är föremål för finansiell tillsyn här. I punkten 5 anges dock även att om ett sådant finansiellt institut har hemvist i två eller flera deltagande jurisdiktioner ska det uppfylla gransknings- och rapporteringskraven i den deltagande jurisdiktion där de finansiella kontona finns. Rapporteringsskyldighet för ett annat finansiellt institut än en trust, som inte har någon skatterättslig hemvist men är registrerad, har platsen för sin ledning eller är föremål för finansiell tillsyn i Sverige, ska därför inte gälla med avseende på konton som finns i en annan deltagande jurisdiktion där institutet också har hemvist.

Det kan i detta sammanhang erinras om att ett finansiellt institut som uppfyller kriterierna för att vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut snarast men senast inom två månader ska anmäla detta till Skatteverket (8 kap. 2 § IDKAL).

4.7 Några ändringar i lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Förslag: I lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton ska det klargöras att 3 och 4 §§ inte ska tillämpas inom ramen för sådant utbyte som avses i DAC 2.

5 § samma lag ska ändras så att det anges att endast första stycket ska tillämpas när det är fråga om sådant utbyte som avses i MCAA och att endast andra stycket ska tillämpas inom ramen för sådant utbyte som avses i DAC 2.

Skälen för förslagen: Lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton gäller för sådant automatiskt utbyte av upplysningar som avses i DAC 2 och i MCAA.

Samtliga EU:s medlemsstater har undertecknat MCAA. Det innebär att det skulle kunna uppstå en situation där EU:s medlemsstater ska utbyta uppgifter parallellt enligt både DAC 2 och MCAA samtidigt. MCAA ska emellertid endast tillämpas mellan länder vars behöriga myndigheter ömsesidigt underrättar varandra om att de vill utbyta uppgifter enligt avtalet. Båda dessa rättsakter syftar till att genomföra den globala standarden för automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton och skillnaderna mellan dem är små. Det skulle vara förenat med vissa administrativa svårigheter att parallellt tillämpa två olika rättsakter som

syftar till att genomföra samma standard. Sverige avser därför inte att underrätta de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater om att Sverige vill utbyta upplysningar med dem enligt MCAA. Det kan i detta sammanhang även nämnas att detta gäller även de tredjeländer som EU har ingått eller kommer att ingå avtal med om automatiskt informationsutbyte som motsvarar DAC 2. Därmed kommer utbytet mellan Sverige och övriga medlemsstater att ske endast med stöd av DAC och inte med stöd av MCAA.

I lagen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton finns några bestämmelser som har tagits in för att genomföra bestämmelser som finns endast i DAC 2 respektive endast i MCAA. 3 och 4 §§ har tagits in för att genomföra avsnitt 4 i MCAA. Några motsvarande bestämmelser finns inte i DAC 2. Det bör därför klargöras i lagen att dessa bestämmelser inte ska tillämpas inom ramen för sådant utbyte som avses i DAC 2 (dvs. i fråga om utbyte med andra medlemsstater i EU). 5 § första stycket har tagits in med anledning av bestämmelserna i avsnitt 5 i MCAA. Bestämmelser om användning av upplysningar som tas emot vid utbyte som avses i DAC 2 finns i stället i artikel 16 i DAC som har genomförts i svensk lag genom 20–23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete inom Europeiska unionen i fråga om beskattning. En hänvisning till de bestämmelserna finns i 5 § andra stycket laget om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. 5 § i den sistnämnda lagen bör ändras så att det anges att endast första stycket ska tillämpas när det är fråga om sådant utbyte som avses i MCAA och att endast andra stycket ska tillämpas inom ramen för sådant utbyte som avses i DAC 2.

4.8 Investeringseenhet i en stat eller jurisdiktion som inte är en deltagande jurisdiktion

Förslag: I 6 kap. 3 § 2, 7 kap. 3 § 2 och vad gäller definitionen av passiv icke-finansiell enhet i IDKAL ska det tas in bestämmelser som, med avseende på investeringseenheter i en stat eller jurisdiktion som inte är en deltagande jurisdiktion, förtydligar att ett finansiellt instituts fasta driftställe i en annan stat eller jurisdiktion ska anses vara ett finansiellt institut i den staten eller jurisdiktionen.

Skälen för förslaget: I punkterna A.2 i avsnitten VIII i CRS och bilaga I till DAC definieras begreppet finansiellt institut i en deltagande jurisdiktion. Ett sådant institut är ett finansiellt institut som har sin hemvist i en deltagande jurisdiktion, men inte filialer till det finansiella institutet som är belägna utanför en sådan deltagande jurisdiktion. En filial till ett finansiellt institut som inte har sin hemvist i en deltagande jurisdiktion anses vara ett finansiellt institut i en deltagande jurisdiktion om filialen är belägen i en sådan jurisdiktion.

Innebörden av begreppet har betydelse på det sättet att investeringseenheter som inte är sådana finansiella institut pekas ut i 2 kap. 20 och 22 §§, 6 kap. 3 § 2 och 7 kap. 3 § 2. I 2 kap. 20 § andra stycket klargörs att ett finansiellt instituts fasta driftställe i en annan stat eller jurisdiktion

i detta sammanhang ska anses vara ett finansiellt institut i den staten eller jurisdiktionen. Denna omständighet, som framgår av nämnda definition i CRS och bilaga I till DAC, klargörs emellertid inte när det gäller 6 kap. 3 § 2, 7 kap. 3 § 2 eller definitionen av passiv icke-finansiell enhet i 2 kap. 22 § IDKAL. Bestämmelser som förtydligar att ett finansiellt instituts fasta driftställe i en annan stat eller jurisdiktion ska anses vara ett finansiellt institut i den staten eller jurisdiktionen bör därför tas in även där. När det gäller definitionen av begreppet passiv icke-finansiell enhet innebär detta tillägg att definitionen behöver lyftas ut ur 2 kap. 22 § IDKAL. Definitionen föreslås i stället tas in i en ny 2 kap. 18 § IDKAL.

4.9 En redaktionell ändring i IDKAL

Förslag: I 7 kap. 5 § första stycket IDKAL ska ordet ”enheten” ersättas med ordet ”institutet”.

Skälen för förslaget: Av 7 kap. 5 § första stycket IDKAL framgår att om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet efter det att granskningen enligt 1–4 §§ har genomförts får tillgång till viss ytterligare information, ska enheten på nytt genomföra granskningen enligt 1–4 §§. Ordet ”enheten” syftar här på det rapporteringsskyldiga finansiella institutet. Att så är fallet framgår av sammanhanget och klargörs i författningskommentaren (se prop. 2015/16:29 s. 199 f.). Eftersom 7 kap. reglerar granskning av konton som innehas av enheter och det inte är en sådan enhet som åsyftas bör en redaktionell ändring göras i 7 kap. 5 § första stycket för att ytterligare klargöra att ordet ”enheten” syftar på det rapporteringsskyldiga finansiella institutet. Ordet ”enheten” bör i detta syfte ersättas med ordet ”institutet”.

4.10 Deltagande jurisdiktioner

Förslag: De stater och jurisdiktioner som har undertecknat MCAA men inte finns med i listan över deltagande jurisdiktioner ska läggas till där.

Skälen för förslagen: En lista över deltagande jurisdiktioner finns i en bilaga till förordningen (2015:922) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton. Listan innehåller samtliga stater och jurisdiktioner som har undertecknat MCAA. Efter att den senaste kompletteringen av denna lista trädde i kraft den 15 februari 2016, har ytterligare stater och jurisdiktioner undertecknat MCAA. Den 10 juni 2016 är dessa stater och jurisdiktioner Israel, Malaysia, Ryssland och Saint Kitts och Nevis. Dessa stater och jurisdiktioner bör läggas till.

Listan i avsnitt B i bilagan till förordningen om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton innehåller de stater och jurisdiktioner som är rapporteringspliktiga jurisdiktioner. Det innebär att stater och

jurisdiktioner som Sverige ska överföra uppgifter till kommer att behöva tas in i den listan innan informationsutbytet inleds under andra halvan av 2017 med vissa stater och jurisdiktioner respektive 2018 med andra stater och jurisdiktioner. Informationsutbyte ska enligt MCAA ske mellan jurisdiktioner som har underrättat varandra om att de vill utbyta upplysningar. Dessa underrättelser har ännu inte ägt rum. Utbyte av upplysningar med övriga medlemsstater i EU och med fem tredjeländer (Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino och Schweiz) kommer dock att ske med stöd av DAC respektive avtal mellan EU och de tredjeländerna, oavsett om underrättelser sker eller inte. Dessa länder har därför redan nu tagits med i listan över rapporteringspliktiga jurisdiktioner.

5 Några andra ändringar i skatteförfarandelagen och skatteförfarandeförordningen

5.1 Uppgifter om pensionsförhållanden

Förslag: Skatteverket ska beräkna egenavgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980) med ledning av uppgifter om pensionsförhållanden som lämnas av Pensionsmyndigheten.

Pensionsmyndigheten ska, utan begäran, lämna sådana uppgifter till Skatteverket.

Skälen för förslagen: Skatteverket ska för varje beskattningsår besluta om slutlig skatt på grundval av uppgifter som har lämnats i en inkomstdeklaration, kontrolluppgifter och vad som i övrigt har kommit fram vid utredning och kontroll (56 kap. 2 § skatteförfarandelagen [2011:1244], SFL). I beslut om slutlig skatt ska Skatteverket bl.a. bestämma storleken på egenavgifter enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980), SAL (56 kap. 6 § 6 SFL).

Egenavgifterna är 19,32 procent av ett avgiftsunderlag och utgörs bl.a. av sjukförsäkringsavgift om 4,94 procent och ålderspensionsavgift om 10,21 procent (3 kap. 13 § SAL). Den som har haft hel allmän ålderspension enligt socialförsäkringsbalken hela beskattningsåret ska dock bara betala ålderspensionsavgiften. Detsamma gäller den som har haft hel sjukersättning eller hel aktivitetsersättning enligt samma balk någon del av beskattningsåret (3 kap. 16 § SAL). Den som har karenstid i sjukpenningförsäkringen ska betala sjukförsäkringsavgift efter en procentsats som beräknas med hänsyn till hur karenstiden bedöms påverka försäkringens utgifter (3 kap. 17 § SAL).

För att Skatteverket ska kunna bestämma den korrekta storleken på egenavgifterna för en viss person måste verket alltså ha uppgift om huruvida han eller hon har haft allmän ålderspension, sjukersättning eller aktivitetsersättning under beskattningsåret. Skatteverket måste även ha

uppgift om personens eventuella karenstid för sjukpenning. Dessa uppgifter framgår inte fullständigt av inkomstdeklarationen eller kontrolluppgifterna. Det krävs således att Skatteverket får tillgång till dessa uppgifter på annat sätt. Därför föreskrivs det i 56 kap. 8 § 1 SFL att egenavgifter enligt socialavgiftslagen ska beräknas med ledning av uppgifter om försäkringsförhållanden som lämnas av Försäkringskassan. Enligt 19 kap. 4 § skatteförfarandeförordningen (2011:1261), SFF, ska Försäkringskassan lämna Skatteverket de uppgifter som verket behöver för att kunna bestämma storleken på egenavgifter enligt 3 kap. SAL. Sådana uppgifter ska Försäkringskassan, utan begäran, lämna till Skatteverket.

Fram till utgången av 2009 administrerade Försäkringskassan såväl den allmänna ålderspensionen som socialförsäkringsförmånerna sjukersättning, aktivitetsersättning och sjukpenning. Från och med den 1 januari 2010 är det i stället Pensionsmyndigheten som administrerar den allmänna ålderspensionen (prop. 2008/09:202). Det innebär att Försäkringskassan, när det gäller förhållanden från och med den 1 januari 2010, inte ensam kan förse Skatteverket med alla de uppgifter som verket behöver för att kunna bestämma den korrekta storleken på egenavgifterna. Skatteverket måste därmed, med stöd av 19 kap. 6 § SFF, begära att Pensionsmyndigheten lämnar uppgifter om pensionsförhållanden.

Det är angeläget att Skatteverket på ett resurseffektivt sätt fattar korrekta beslut. För att åstadkomma detta i fråga om egenavgifter enligt socialavgiftslagen föreslås att Skatteverket ska beräkna sådana avgifter med ledning av uppgifter om pensionsförhållanden som lämnas av Pensionsmyndigheten. Pensionsmyndigheten bör, i likhet med Försäkringskassan i fråga om försäkringsförhållanden, vara skyldig att lämna uppgifter om pensionsförhållanden utan begäran. Därmed återskapas den ordning som gällde för förhållanden till och med utgången av 2009.

Det bör framhållas att förslaget inte innebär något totalt sett ökat uppgiftslämnande i förhållande till nuvarande regelverk.

Bestämmelserna tas in i 56 kap. 8 § 1 SFL och 19 kap. 4 § SFF.

5.2 Några andra redaktionella ändringar

Förslag: Hänvisningarna i 20 kap. 1, 4 och 5 §§ SFF till 19 kap. 6 § tredje stycket ska rättas.

Hänvisningen i 5 kap. 11 § andra stycket SFF när det gäller kontrolluppgifter enligt vilka kapitel i SFL som ska innehålla uppgift om födelsedatum och födelseort när personnummer eller samordningsnummer saknas, ska ändras så att detta endast gäller kontrolluppgifter enligt 17 kap. SFL.

Två redaktionella ändringar ska även göras i 41 kap. 4 § andra stycket 1 SFL och 17 kap. 3 § SFF.

Skälen för förslagen: Hänvisningarna i 20 kap. 1, 4 och 5 §§ SFF till 19 kap. 6 bör rättas med anledning av att bestämmelsen i 19 kap. 6 §

som hänvisningarna avser har flyttats till 42 a kap. 1 § SFL. Nuvarande 19 kap 6 § SFF har en annan innebörd än vad hänvisningarna avser.

Bestämmelsen om vilka kontrolluppgifter som ska innehålla uppgift om födelsedatum och födelseort när personnummer eller samordningsnummer saknas togs in i samband med genomförandet av rådets direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar. Bestämmelsen, som nu återfinns i 5 kap. 11 § andra stycket SFF, togs ursprungligen in i 8 kap. 1 § andra stycket förordningen (2001:1244) om självdeklarationer och kontrolluppgifter och gällde kontrolluppgifter enligt 8 kap. lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter, LSK. I 8 kap. LSK fanns bestämmelser om både kontrolluppgifter om ränteinkomster och kontrolluppgifter om ränteutgifter. När bestämmelsen flyttades till SFF kom den att gälla för kontrolluppgifter enligt 17 kap. (om ränteinkomster och annan avkastning på fordringsrätter) och 18 kap. (om ränteutgifter) SFL. Syftet med bestämmelsen är att Skatteverket ska få tillräckliga informationsuppgifter att överföra till andra länder vid internationellt automatiskt utbyte av upplysningar, när personnummer eller samordningsnummer saknas. Eftersom inget internationellt automatiskt utbyte av upplysningar avseende ränteutgifter äger rum, saknas det skäl för att kontrolluppgifter enligt 18 kap. SFL ska innehålla uppgift om födelsedatum och födelseort när personnummer eller samordningsnummer saknas. I denna promemoria föreslås ett nytt tredje stycke i 5 kap. 11 § SFF som särskilt reglerar vad som gäller i detta avseende för kontrolluppgifter enligt 22 b kap.

Hänvisningen i 5 kap. 11 § andra stycket SFF när det gäller kontrolluppgifter enligt vilka kapitel i SFL som ska innehålla uppgift om födelsedatum och födelseort när personnummer eller samordningsnummer saknas, bör mot denna bakgrund ändras så att detta endast gäller kontrolluppgifter enligt 17 kap. SFL.

Två redaktionella ändringar bör även göras i 41 kap. 4 § andra stycket 1 SFL och 17 kap. 3 § SFF. Dessa ändringar har närmast karaktären av rättelser.

6 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

6.1 Förslagen till lag om ändring i skatteförfarandelagen och till förordning om ändring i skatteförfarandeförordningen

Ändringarna i skatteförfarandelagen (2011:1244), SFL, och skatteförfarandeförordningen (2012:1261), SFF, bör träda i kraft den 1 april 2017.

Bestämmelserna i 22 a kap. 5 § och 22 b kap. 5 § SFL om att kontrolluppgifter ska innehålla utländskt skatteregistreringsnummer eller vissa andra identifikationsuppgifter föreslås lyftas ut ur lagen och i stället

tas in i SFF. I SFF föreslås det även tas in bestämmelser om att vissa kontrolluppgifter som lämnas för obegränsat skattskyldiga personer som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion ska innehålla utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande. Kontrolluppgifter lämnas för ett kalenderår. De flesta kontrolluppgifterna ska lämnas den 31 januari året efter det kalenderår som kontrolluppgiften avser. Det innebär att kontrolluppgifter som avser kalenderåret 2016 oftast ska lämnas den 31 januari 2017. Eftersom ändringarna i lagen och förordningen föreslås träda i kraft den 1 april 2017, bör bestämmelserna om att kontrolluppgifter ska innehålla uppgift om utländskt skatteregistreringsnummer eller motsvarande tillämpas första gången på uppgifter som avser 2017. Sådana uppgifter lämnas under 2018. Ändringarna i 22 a kap. 5 § och 22 b kap. 5 § SFL samt ändringarna i SFF bör således tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2017.

Ändringarna i 22 a kap. 6 § första stycket 2 och 22 b kap. 6 § första stycket 2 gäller vilken ersättning från försäljning eller inlösen som kontrolluppgifterna ska innehålla. Ändringarna i 22 a kap. 6 § första stycket 2 och 22 b kap. 6 § första stycket 2 bör tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2017.

Ändringarna i 22 a kap. 6 § andra stycket och 22 b kap. 6 § andra stycket innebär att det klargörs att uppgifter om sammanlagd ersättning från försäljning och inlösen ska lämnas om det rapporteringskyldiga finansiella institutet har agerat som värdepapperscentral vid försäljningen eller inlösen. Detta är inte någon nyhet för dem som är berörda. Ändringen har snarast karaktären av ett lagtekniskt klargörande. Kontrolluppgifter enligt 22 a och 22 b kap. SFL ska lämnas först den 15 maj kalenderåret efter det kalenderår som uppgifterna avser. Mot denna bakgrund bör ändringarna i 22 a kap. 6 § andra stycket och 22 b kap. 6 § andra stycket tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2016.

Övriga ändringar i SFL och SFF bör tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2017.

6.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Lagen om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton bör träda i kraft den 1 april 2017.

Lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, IDKAL, fyller den huvudsakliga funktionen att reglera vilka finansiella konton som ska anses vara rapporteringspliktiga på så sätt att kontrolluppgifter om dem ska lämnas enligt 22 b kap. SFL samt vilka finansiella institut som är kontrolluppgiftsskyldiga enligt samma kapitel. Kontrolluppgifter enligt

22 b kap. SFL ska lämnas senast den 15 maj kalenderåret efter det kalenderår som uppgifterna avser.

Ändringarna i 1 kap. 2 § och 2 kap. 1 § IDKAL är följdändringar till ändringarna i 2 kap. 18 a och 22 §§ samt 3 kap. 2 och 11 §§ IDKAL. Ändringarna som gäller ett undantag för vilande konton från rapporteringsplikt innebär att kontrolluppgifter om sådana konton inte behöver lämnas enligt 22 b kap. SFL. Eftersom det är fråga om att inskränka en skyldighet att lämna kontrolluppgift torde det inte finnas något hinder mot att denna ändring tillämpas redan gällande uppgifter som avser kalenderåret 2016. Ändringarna i 1 kap. 2 §, 2 kap. 1 § samt 3 kap. 2 och 11 §§ IDKAL avseende undantaget för vilande konton bör därför tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2016.

Ändringen i 3 kap. 1 § IDKAL innebär att undantagen för investeringsrådgivare och investeringsansvariga från rapporteringsskyldighet tas bort. Det medför teoretiskt att sådana nu åläggs rapporteringsskyldighet som de tidigare inte hade. Bestämmelserna i 2 kap. 11 § andra stycket innebär emellertid att investeringsrådgivare och investeringsansvariga (jfr definitionerna av dessa begrepp i 3 kap. 14 och 15 §§ lagen [2015:62] om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet) inte har några finansiella konton att rapportera. De är således inte fråga om någon verklig tillkommande rapporteringsskyldighet. Ändringen bör därför tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2016.

Den nya 2 kap. 18 a § och ändringen i 2 kap. 22 § IDKAL innebär att definitionen av begreppet passiv icke-finansiell enhet lyfts ut ur 22 § och flyttas till en egen paragraf. Därutöver görs ett tillägg som förtydligar att ett finansiellt instituts fasta driftställe i en annan stat eller jurisdiktion ska anses vara ett finansiellt institut i den staten eller jurisdiktionen. Motsvarande förtydligande görs även i 6 kap. 3 § och 7 kap. 3 §. Detta torde dock inte vara någon nyhet för dem som är berörda. Att så är fallet framgår t.ex. av de gemensamma rapporteringsnormerna (Common Reporting Standard, CRS). Ändringarna har snarast karaktären av ett lagtekniskt klargörande. Ändringarna 2 kap. 18 a och 22 §§, 6 kap. 3 § och 7 kap. 3 § bör därför tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2016. Även den följdändring som görs i 2 kap. 1 § när det gäller hänvisningen till definitionen av begreppet passiv icke-finansiell enhet bör därför tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2016.

Ändringen i 7 kap. 5 § IDKAL är endast av redaktionell art och kan tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2016.

Ändringen i 8 kap. 5 § innebär en uppmjukning av tillämpningen av förenklingsregeln när det gäller gruppförsäkringsavtal och grupplivränteavtal. Regeln syftar till att förenkla den administrativa hanteringen för de rapporteringsskyldiga finansiella instituten och bör tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2016.

Övriga ändringar i IDKAL bör tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2017.

6.3 Övriga förslag

Ändringarna i lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton avser bestämmelser om Skatteverkets agerande efter att det första utbytet av upplysningar har skett under andra halvan av 2017. Ändringarna bör träda i kraft den 1 april 2017.

Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:67) om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton är en rättelse av en hänvisning i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna. Ändringen bör träda i kraft den 1 april 2017.

Ändringarna i förordningen (2015:922) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton innebär att ytterligare stater och jurisdiktioner, som nu har undertecknat det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, tas med i listan i bilagan över stater och jurisdiktioner som ska anses vara deltagande jurisdiktioner. Ändringen bör träda i kraft den 1 april 2017.

7 Konsekvenser

7.1 Identifikationsuppgifter i kontrolluppgift

I promemorian föreslås det att skyldigheten att lämna uppgift om utländskt skatteregistreringsnummer i kontrolluppgift enligt 15 kap., 16 kap. 1 § om ersättning som avses i 16 kap. 3 § 4, 17 och 19–21 kap. samt 22 kap. 2, 3, 10 och 11 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244), SFL, ska utvidgas till att även gälla obegränsat skattskyldiga personer som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Enligt nuvarande bestämmelser ska fler kontrolluppgifter än så innehålla uppgift om personens utländska skatteregistreringsnummer eller motsvarande om de lämnas för fysiska personer som är begränsat skattskyldiga i Sverige. Även om det är fråga om en viss utvidgning av uppgiftsskyldigheten enligt de kapitel som nämnts ovan, innebär det samtidigt att behovet för den kontrolluppgiftsskyldige att särskilja mellan begränsat och obegränsat skattskyldiga personer upphör med avseende på om kontrolluppgifter enligt dessa kapitel ska innehålla uppgift om utländskt skatteregistreringsnummer. Eftersom uppgiftsskyldigheten utvidgas till även obegränsat skattskyldiga som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion, blir det i fråga om skatteregistreringsnummer inte fråga om att dra någon gräns mellan begränsat och obegränsat skattskyldiga personer. Det avgörande för om kontrolluppgiften ska innehålla uppgift om utländskt skatteregistreringsnummer blir i stället i första hand om den person som kontrolluppgiften lämnas för har skatterättslig hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Det är inte meningen att den kontrolluppgiftsskyldige ska göra den rättsliga bedömningen i detta avseende utan uppgiften om det förhåller sig så eller inte måste inhämtas från den enskilde. Till vägledning för den enskilde finns det på OECD:s webbplats för

automatiskt informationsutbyte information från ett stort antal länder om vad som kan göra att en person anses ha hemvist i respektive land.

För att inte belasta de kontrolluppgiftsskyldiga med uppgiftsskyldighet som kan visa sig inte vara nödvändig, begränsas skyldigheten att lämna uppgift om utländskt skatteregistreringsnummer för obegränsat skattskyldiga som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion till de kontrolluppgifter som redan idag är föremål för automatiskt informationsutbyte. För nya engagemang torde merarbetet för att inhämta och lämna uppgift om utländskt skatteregistreringsnummer vara försumbart eftersom personuppgifter ändå måste tas in. Det kan däremot innebära en större administration när det gäller redan pågående engagemang. Skatteverket har uppgett att det är fråga om cirka 62 000 kontrolluppgifter om tjänsteinkomster för personer som är obegränsat skattskyldiga som har en utländsk adress. Utvidgningen av de fall då kontrolluppgiften ska innehålla uppgift om utländskt skatteregistreringsnummer kommer troligen att innebära en viss ökad administration för de kontrolluppgiftsskyldiga, i vart fall i inledningsfasen när utländskt skatteregistreringsnummer behöver inhämtas avseende befintliga engagemang.

Som nämnts under avsnitt 4.1.1 är det nödvändigt för att det internationella informationsutbytet ska fungera på ett tillfredsställande sätt och faktiskt kunna hindra skatteflykt och skatteundragande att den skattskyldige kan identifieras i den stat eller jurisdiktion som tar emot uppgifterna.

Förslaget bedöms i denna del inte medföra några omedelbara konsekvenser för de offentliga finanserna. Ett väl fungerande informationsutbyte på skatteområdet torde dock leda till ökade skatteintäkter.

Om förslaget har några konsekvenser för Skatteverket torde det snarast vara en minskad administrativ börda, eftersom det kan innebära en minskad inströmning av kompletterande förfrågningar avseende informationsutbyte på begäran från andra stater och jurisdiktioner om de redan från början har bättre möjlighet att identifiera de personer som de automatiskt utbyta upplysningarna avser.

Förslaget bedöms i denna del inte medföra några konsekvenser för de allmänna domstolarna.

7.2 Övriga ändringar i SFL

Ändringarna i 22 a kap. 6 § första stycket 2 och 22 b kap. 6 § första stycket 2 SFL innebär att uppgift om ersättning från försäljning eller inlösen ska lämnas i kontrolluppgiften även om ersättningen tillgodoräknas eller betalas ut till ett annat konto än det depåkonto där de finansiella tillgångarna finns. Det kan innebära att uppgift ska lämnas om fler ersättningar vilket medför en något ökad administrativ börda för de rapporteringsskyldiga finansiella instituten. Förslaget torde inte ha några konsekvenser för de offentliga finanserna, Skatteverket eller de allmänna domstolarna.

Ändringarna i 22 a kap. 6 § andra stycket och 22 b kap. 6 § andra stycket SFL innebär att det klargörs att uppgifter om sammanlagd ersättning från försäljning och inlösen ska lämnas om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har agerat som värdepapperscentral vid försäljningen eller inlösen. Ändringen har snarast karaktären av ett lagtekniskt klargörande och innebär ingen förändring i förhållande till vad som avsågs när bestämmelserna togs in genom prop. 2014/15:41 och prop. 2015/16:29. Förslaget har således inte några konsekvenser utöver vad som redogörs för i de propositionerna.

7.3 Ändringarna i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Att undantagen i 3 kap. 1 § lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, IDKAL, för investeringsrådgivare och investeringsansvariga från rapporteringsskyldighet tas bort innebär teoretiskt att sådana nu åläggs rapporteringsskyldighet som de tidigare inte hade. Bestämmelserna i 2 kap. 11 § andra stycket innebär emellertid att investeringsrådgivare och investeringsenheter inte har några finansiella konton att rapportera. De är således på sätt och vis fortfarande undantagna från rapporteringsskyldighet. Ändringen torde därför inte innebära några konsekvenser för enskilda eller Skatteverket.

Att vilande konton undantas från rapporteringsplikt i 3 kap. 2 § IDKAL innebär att sådana konton inte behöver rapporteras oavsett om de innehas direkt eller indirekt av en person som har hemvist i en annan stat eller jurisdiktion. Det innebär i sin tur att de rapporteringsskyldiga finansiella instituten inte behöver granska sådana konton i enlighet med bestämmelserna i 4–8 kap. IDKAL. Det torde vara ett relativt stort antal konton som därmed inte behöver granskas. Förslaget bör därför medföra en inte obetydlig minskning av den administrativa bördan för rapporteringsskyldiga finansiella institut som tillhandahåller inlåningskonton. Eftersom antalet kontrolluppgifter som lämnas enligt 22 b kap. SFL minskar, kan förslaget även leda till en viss minskning av den administrativa bördan för Skatteverket.

Ändringen i 2 kap. 21 § kan innebära att något fler finansiella institut ska anses vara rapporteringsskyldiga finansiella institut enligt den svenska lagstiftningen. Det innebär en ökad administrativ börda för dessa finansiella institut, såvida de inte redan är rapporteringsskyldiga finansiella institut enligt lagstiftningen i någon annan deltagande jurisdiktion. Fler rapporteringsskyldiga finansiella institut kan även innebära en något ökad administration för Skatteverket.

8 kap. 5 § IDKAL innehåller bestämmelser som förenklar de rapporteringsskyldiga finansiella institutens hantering av andelar i grupp-försäkringsavtal med kontantvärde och i grupplivränteavtal. Bestämmelserna minskar därmed den administrativa bördan för de rapporteringsskyldiga finansiella instituten. Förslaget till ändring i

8 kap. 5 § innebär att bestämmelsernas tillämpningsområde vidgas, vilket medför en viss minskning av den administrativa bördan för rapporteringsskyldiga finansiella institut.

Ändringarna i 5 kap. 5 § och 7 kap. 6 § IDKAL när det gäller förutsättningarna för att ett nytt konto ska få granskas som om det är ett befintligt konto innebär en skärpning av reglerna. Ändringarna kommer således att innebära att färre nya konton får granskas som om de är befintliga konton. Eftersom granskningen av nya konton innebär en större administration än granskningen av befintliga konton, kommer ändringen att innebära en viss ökad administrativ börda för de rapporteringsskyldiga finansiella instituten.

De nämnda förslagen bedöms inte ha några konsekvenser för enskilda, Skatteverket, de allmänna domstolarna eller de offentliga finanserna utöver vad som angetts ovan.

Övriga ändringar i IDKAL bedöms inte ha några konsekvenser för enskilda, Skatteverket, de allmänna domstolarna eller de offentliga finanserna.

7.4 Uppgifter om pensionsförhållanden

Förslagen medför inte några offentligfinansiella effekter eller några effekter för företag och enskilda.

Förslaget om att Pensionsmyndigheten, utan begäran, ska lämna uppgifter om pensionsförhållanden till Skatteverket innebär inte något totalt sett ökat uppgiftslämnande i förhållande till nuvarande regelverk. Förslaget kommer således inte att medföra några merkostnader för Pensionsmyndigheten eller Skatteverket.

7.5 Övriga förslag

Ändringarna i lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton påverkar endast Skatteverket. Förslagen innebär att det tydliggörs vad som åligger Skatteverket inom ramen för utbyte enligt det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton respektive EU-direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning. Ändringarna bör innebära en något förenklad hantering för Skatteverket.

Ändringarna i förordningen (2015:922) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton innebär att ytterligare stater och jurisdiktioner tas med i listan över deltagande jurisdiktioner. Den omständigheten att en stat eller jurisdiktion finns med i den listan innebär att ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut med en kontohavare som är en investeringsenhet med hemvist i den staten eller jurisdiktionen inte behöver utreda vilka som är personer med bestämmande inflytande över investeringsenheten. Att en stat eller jurisdiktion finns med i listan kan alltså minska den administrativa bördan för de rapporteringsskyldiga finansiella instituten.

Utöver vad som anförts ovan bedöms övriga förslag inte ha några konsekvenser för enskilda, Skatteverket, de allmänna domstolarna eller de offentliga finanserna.

8 Författningskommentar

8.1 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

6 kap.

3 §

Paragrafen ändras på så sätt att *punkten 1* tas bort. De tidigare punkterna 2 och 3 i paragrafen blir då i stället punkterna 1 och 2. I den tidigare punkten 1 finns en hänvisning till kapitel V, med undantag av artikel 27.4, i rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/9. Tillämpningen av det kapitlet upphörde dock att gälla den 1 januari 2013. I stället ska motsvarande kapitel i rådets förordning (EU) nr 904/2010 tillämpas. En hänvisning till det sistnämnda direktivet finns redan i punkten 2 i paragrafen. Paragrafen rättas därför genom att punkten 1 tas bort.

22 a kap.

5 §

I paragrafen tas *första stycket 4* och *andra stycket* bort. Dessa bestämmelser reglerar att kontrolluppgiften ska innehålla uppgift om det amerikanska skatteregistreringsnumret (TIN) för den som kontrolluppgiften lämnas för. Skatteregistreringsnumret är en identifikationsuppgift och i 24 kap. 4 § första stycket 1 finns en bestämmelse om att alla kontrolluppgifter ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och för den som kontrolluppgiften lämnas för. Bestämmelsen i 24 kap. 4 § första stycket 1 är tillämplig även på kontrolluppgifter enligt 22 a kap. I 5 kap. skatteförfarandeförordningen (2011:1261) finns bestämmelserna om vilka identifikationsuppgifter som kontrolluppgifter ska innehålla. Genom att bestämmelserna om att kontrolluppgiften ska innehålla skatteregistreringsnummer lyfts ut ur paragrafen och flyttas till 5 kap. skatteförfarandeförordningen får bestämmelserna en systematik som bättre överensstämmer med den som gäller för övriga kontrolluppgifter. Vissa förtydliganden i bestämmelserna övervägs också. Se vidare avsnitt 4.1.1.

6 §

I paragrafen ändras *första stycket 2* för att klargöra att uppgift om sammanlagd ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar på kontot ska lämnas även om ersättningen tillgodoräknas eller betalas ut till ett annat konto än det aktuella depåkontot.

Paragrafens *andra stycke* ändras för att klargöra att uppgifter enligt första stycket 2 ska lämnas om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har agerat som värdepapperscentral enligt lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument vid försäljningen eller inlösen.

22 b kap.

5 §

I paragrafen tas *första stycket 5* och *andra stycket* bort. Dessa bestämmelser reglerar att kontrolluppgiften ska innehålla uppgift om skatteregistreringsnummer (TIN) för den som kontrolluppgiften lämnas för. Skatteregistreringsnumret är en identifikationsuppgift och i 24 kap. 4 § första stycket 1 finns en bestämmelse om att alla kontrolluppgifter ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för den uppgiftsskyldige och för den som kontrolluppgiften lämnas för. Bestämmelsen i 24 kap. 4 § första stycket 1 är tillämplig även på kontrolluppgifter enligt 22 b kap. I 5 kap. skatteförfarandeförordningen finns bestämmelserna om vilka identifikationsuppgifter som kontrolluppgifter ska innehålla. Genom att bestämmelserna om att kontrolluppgiften ska innehålla skatteregistreringsnummer lyfts ut ur paragrafen och flyttas till 5 kap. skatteförfarandeförordningen får bestämmelserna en systematik som bättre överensstämmer med den som gäller för övriga kontrolluppgifter. Vissa förtydliganden i bestämmelserna övervägs också. Se vidare avsnitt 4.1.1.

6 §

I paragrafen ändras *första stycket 2* för att klargöra att uppgift om sammanlagd ersättning från försäljning eller inlösen av tillgångar på kontot ska lämnas även om ersättningen tillgodoräknas eller betalas ut till ett annat konto än det aktuella depåkontot.

Paragrafens *andra stycke* ändras för att klargöra att uppgifter enligt första stycket 2 ska lämnas om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet har agerat som värdepapperscentral enligt lagen (1998:1479) om värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument vid försäljningen eller inlösen.

41 kap.

4 §

En ändring av redaktionell karaktär görs i *andra stycket 1*. Hänvisningen till 2 a § ska rätteligen vara till tredje stycket i nämnda paragraf (jfr hänvisningen till 2 § andra stycket).

56 kap.

8 §

Ändringen i *punkten 1* innebär att Skatteverket även ska beakta uppgifter om pensionsförhållanden som lämnas av Pensionsmyndigheten. Av 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980) följer att Skatteverket bl.a. måste ha

uppgift om huruvida den som beslutet om slutlig skatt avser har haft hel allmän ålderspension under hela beskattningsåret. Det är dessa uppgifter som avses med ”pensionsförhållanden”.

Se vidare avsnitt 5.1.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

I *punkten 1* anges att lagen träder i kraft den 1 april 2017.

I *punkten 2* anges att lagen tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2016 i fråga om 22 a kap. 6 § andra stycket och 22 b kap. 6 § andra stycket samt på uppgifter som avser kalenderåret 2017 i övrigt. Kontrolluppgifter enligt 22 a och 22 b kap. ska lämnas senast den 15 maj kalenderåret efter det kalenderår som uppgifterna avser (24 kap. 2 a §). Se även avsnitt 6.

8.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

1 kap.

2 §

Paragrafen ändras med anledning av att en ny definition av begreppet vilande konto tas in i 3 kap. 11 §.

2 kap.

1 §

Paragrafen ändras med anledning av att en ny definition av begreppet vilande konto tas in i 3 kap. 11 § och att definitionen av begreppet passiv icke-finansiell enhet flyttas från 22 § till den nya 18 a §.

18 a §

I paragrafen, som är ny, definieras begreppet passiv icke-finansiell enhet. Begreppet definierades tidigare i 2 kap. 22 § men flyttas nu till en egen paragraf med anledning av att det i andra stycket läggs till en bestämmelse om att ett finansiellt instituts fasta driftställe i en annan stat eller jurisdiktion ska anses vara ett finansiellt institut i den staten eller jurisdiktionen. Bestämmelsen är utformad i överensstämmelse med 2 kap. 20 § tredje stycket. Definitionen har tagits in för att genomföra punkten D.7 i bilaga I till EU-direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning, DAC, och punkten D.8 i de gemensamma rapporteringsnormerna (Common Reporting Standard, CRS). Se även avsnitt 4.8 och kommentaren till CRS.

21 §

I paragrafen läggs nya fjärde–sjätte styckena till.

I *fjärde stycket* anges att ett finansiellt institut som är en trust, med två undantag, ska anses vara ett svenskt finansiellt institut om en eller flera av trustens förvaltare har hemvist i Sverige. Stycket tas in för att genomföra det som anges i fråga om trusters i punkten 4 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS. Det undantag som anges i *fjärde stycket 1* framgår av punkten 4 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS. Det undantag som anges i *fjärde stycket 2* tas in med anledning av att det i punkten 1 e i avsnitt VIII.B i CRS anges att sådana trusters är undantagna från rapporteringsskyldighet.

I *femte stycket* anges att ett annat finansiellt institut än en trust, om det inte har någon skatterättslig hemvist, ska anses vara ett svenskt finansiellt institut om det är registrerat, har platsen för sin ledning, eller är föremål för finansiell tillsyn här. Stycket tas in för att genomföra det som anges i punkten 4 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS i fråga om andra finansiella institut än trusters om de saknar skatterättslig hemvist. Där framgår bl.a. att det kan röra sig om finansiella institut som inte har någon skatterättslig hemvist till följd av att de är transparenta i skattehänseende eller till följd av att de är hemmahörande i en jurisdiktion som inte har något system för inkomstbeskattning. ”Plats för ledning” inkluderar plats för verklig ledning. Av punkten 5 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS framgår att om ett annat finansiellt institut än en trust har hemvist i mer än en deltagande jurisdiktion, ska det tillämpa gransknings- och rapporteringsreglerna i den deltagande jurisdiktion där det eller de finansiella kontona finns.

I *sjätte stycket* anges att femte stycket gäller endast i den utsträckning kontona hos det finansiella institutet inte finns i en annan deltagande jurisdiktion där institutet också har hemvist. Sjätte stycket har tagits in med anledning av att det i punkten 5 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS anges att om ett sådant finansiellt institut som avses i femte stycket i denna paragraf har hemvist i två eller flera deltagande jurisdiktioner ska det uppfylla gransknings- och rapporteringskraven i den deltagande jurisdiktion där de finansiella kontona finns. Det innebär att om ett sådant finansiellt institut inte är ett rapporteringsskyldigt i Sverige med avseende på konton som finns i en annan deltagande jurisdiktion där institutet har hemvist. Om samtliga konton hos det finansiella institutet finns i en annan deltagande jurisdiktion där institutet har hemvist är det således inte rapporteringsskyldigt avseende kontona i Sverige. Om ett eller flera konton finns i Sverige eller i en icke-deltagande jurisdiktion är institutet dock rapporteringsskyldigt med avseende på dem i Sverige.

I 8 kap. 2 § anges att ett finansiellt institut som uppfyller kriterierna för att vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut, snarast men senast inom två månader ska anmäla detta till Skatteverket.

Se även avsnitt 4.6 och kommentaren till CRS

22 §

I paragrafen lyfts definitionen av begreppet passiv icke-finansiell enhet ut. Den definitionen tas i stället in i en ny egen paragraf, 18 a §. Se vidare författningskommentaren till 18 a §.

3 kap.

1 §

Paragrafen ändras på så sätt att *första stycket 8 och 9* upphävs. Investeringsrådgivare och investeringsansvariga ska inte automatiskt vara undantagna från rapporteringsskyldighet. Av 2 kap. 11 § andra stycket framgår dock att en andel i eget kapital eller skulder i en investeringsenhet inte ska anses vara ett finansiellt konto om investeringsenheten är ett finansiellt institut endast på grund av att den erbjuder investeringsrådgivning till kunder och agerar för kundens räkning eller hanterar portföljer för kunder och agerar på kundens vägnar i syfte att investera, förvalta eller administrera finansiella tillgångar som i kundens namn sätts in hos ett annat finansiellt institut. Det är således inte fråga om någon verklig tillkommande uppgiftsskyldighet. Definitioner av begreppen investeringsrådgivare och investeringsansvariga saknas i denna lag, men ledning för vad som avses kan hämtas i 3 kap. 14 och 15 §§ lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet. Se även avsnitt 4.3.2.

2 §

Paragrafen ändras på så sätt att ett undantag för vilande konton läggs till i en ny *punkt 7*. Undantaget grundar sig på punkten 103 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS. Se även avsnitt 4.3.1 och kommentaren till CRS.

11 §

I paragrafen, som är ny, tas det in en definition av begreppet vilande konto. Med vilande konto avses ett inlåningskonto vars årliga balans inte överstiger 1 000 US-dollar om kontohavaren inte har initierat några transaktioner på kontot eller något annat konto hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet under de senaste tre åren och kontohavaren inte har kommunicerat med det rapporteringsskyldiga finansiella institutet angående kontot eller något annat av sina konton hos det rapporteringsskyldiga finansiella institutet under de senaste sex åren. Begreppet inlåningskonto definieras i 2 kap. 11 § första stycket 1. Se även avsnitt 4.3.2 och kommentaren till CRS.

5 kap.

5 §

Paragrafens *första stycke* ändras för att närmare återspegla avsnitt VIII.C i bilaga I till DAC och punkten 82 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS. Se vidare avsnitt 4.5 och kommentaren till CRS.

6 kap.

3 §

I paragrafen har ett nytt *andra stycke* lagts till med en bestämmelse om att ett finansiellt instituts fasta driftställe i en annan stat eller jurisdiktion ska anses vara ett finansiellt institut i den staten eller jurisdiktionen. Bestämmelsen är utformad i överensstämmelse med 2 kap. 20 § tredje stycket. Se även avsnitt 4.8 och kommentaren till CRS.

7 kap.

3 §

I paragrafen har ett nytt *andra stycke* lagts till med en bestämmelse om att ett finansiellt instituts fasta driftställe i en annan stat eller jurisdiktion ska anses vara ett finansiellt institut i den staten eller jurisdiktionen. Bestämmelsen är utformad i överensstämmelse med 2 kap. 20 § tredje stycket. Se även avsnitt 4.8 och kommentaren till CRS.

5 §

I paragrafens *första stycke* görs en redaktionell ändring som innebär att ordet ”enheten” byts ut mot ordet ”institutet”. Se även avsnitt 4.9.

6 §

Paragrafens *första stycke* ändras för att närmare återspegla avsnitt VIII.C i bilaga I till DAC och punkten 82 i kommentaren till avsnitt VIII i CRS. Se vidare avsnitt 4.5 och kommentaren till CRS.

8 kap.

5 §

Paragrafens *första stycke* ändras för att klargöra att paragrafen är tillämplig inte bara när en andel i ett avtal innehas av anställda i egenskap av försäkringstagare utan även när andelen innehas av andra anställda eller av andra innehavare av försäkringsbevis. Vidare klargörs det att paragrafen är tillämplig inte bara när avtalet är ställt till en arbetsgivare utan även när avtalet är ställt till en annan gruppföreträdare. ”Annan gruppföreträdare” syftar på de situationer då det är fråga om fysiska personer som inte är anslutna genom en arbetsgivare utan i stället är anslutna genom en branschorganisation, fackförening eller annan förening eller grupp (jfr andra stycket 1). Slutligen görs det en rättelse i första stycket 2 där begreppet ”kontantvärde” ersätts med begreppet ”kontraktvärde”. Paragrafen togs in för att genomföra andra–fjärde styckena i punkten B i avsnitt VII i bilaga I till DAC och med anledning av kommentaren till punkten B i avsnitt VII i CRS. Med innehavare av försäkringsbevis avses det som i de engelska språkversionerna av DAC och kommentaren till CRS kallas ”certificate holder”. Se även avsnitt 4.4 och kommentaren till CRS.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

I *punkten 1* anges att lagen träder i kraft den 1 april 2017.

I *punkten 2* anges att lagen i fråga om 1 kap. 2 §, 2 kap. 1, 18 a och 22 §§, 3 kap. 1, 2 och 11 §§, 6 kap. 3 § samt 7 kap. 3 och 5 §§ tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2016 och i övrigt på uppgifter som avser kalenderåret 2017. Kontrolluppgifter enligt 22 a och 22 b kap. skatteförfarandelagen (2011:1244), SFL, ska lämnas senast den 15 maj kalenderåret efter det kalenderår som uppgifterna avser (24 kap. 2 a § SFL). Se även avsnitt 6.

8.3 Förslaget till lag om ändring av lagen (2015:912) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

3 §

Paragrafen ändras så att den är tillämplig endast inom ramen för det automatiska utbytet enligt det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, MCAA, och inte inom ramen för utbyte enligt DAC. Inom ramen för utbytet enligt DAC tillämpas samma förfaranden vid brister i uppgiftslämnande som gäller för övrigt informationsutbyte enligt det direktivet. Se även avsnitt 4.7.

4 §

Paragrafen ändras så att den är tillämplig endast inom ramen för det automatiska utbytet enligt MCAA och inte inom ramen för utbyte enligt DAC. Inom ramen för utbytet enligt DAC tillämpas samma förfaranden vid brister i uppgiftslämnande som gäller för övrigt informationsutbyte enligt det direktivet. Se även avsnitt 4.7.

5 §

Paragrafens *första stycke* ändras så att det endast är tillämpligt inom ramen för det automatiska utbytet enligt MCAA och inte inom ramen för utbytet enligt DAC. Vad som gäller i fråga om användning av upplysningar som tas emot inom ramen för utbytet enligt DAC anges i andra stycket.

Paragrafens *andra stycke* ändras för att klargöra att det endast är bestämmelserna i 20–23 §§ lagen (2012:843) om administrativt samarbete i fråga om beskattning som gäller i fråga om användning av upplysningar som tas emot inom ramen för utbytet enligt DAC och inte samtidigt bestämmelserna i första stycket.

Ikraftträdande

Lagen träder i kraft den 1 april 2017.

8.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:67) om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Punkt 2 rättas på så sätt att hänvisningen till 2 kap. 11 § tredje stycket ändras till 2 kap. 11 § fjärde stycket. Se även avsnitt 6.

Lagen träder i kraft den 1 april 2017.